

## Arrest

nr. 346 243 van 6 mei 2026  
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DE MOT  
Bevrijdingslaan 232  
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 19 januari 2026 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 7 januari 2025 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat N. DE MOT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaat T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, kwam in oktober 2007 België binnen. Tussen 2007 en 2012 werd hij meermaals in onwettig verblijf aangetroffen, ontving meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten en werd op 20 november 2008 door de correctionele rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar (waarvan 6 maanden effectief) wegens drugsfeiten.

1.2. Op 21 september 2011 legde verzoeker met zijn Belgische partner een prenatale erkenning af. Op [...] oktober 2011 werd hun dochter geboren. Op 4 juli 2012 diende verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in functie van zijn Belgische dochter. Op 1 februari 2013 werd hij in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.3. Verzoeker werd vervolgens herhaaldelijk strafrechtelijk veroordeeld:

- op 17 juni 2013 tot 10 maanden gevangenisstraf met uitstel wegens diefstal met braak;

- op 24 september 2015 tot 12 maanden gevangenisstraf met probatie-uitstel wegens intrafamiliaal geweld jegens zijn partner en verboden wapendracht;
- op 9 oktober 2015 tot een werkstraf van 120 uur wegens diefstal met braak in staat van herhaling;
- op 27 maart 2017, bevestigd in beroep op 3 oktober 2017, tot 15 maanden gevangenisstraf wegens heling.

1.4. Op 13 maart 2018 nam de gemachtigde een eerste beslissing tot beëindiging van het verblijf op grond van artikel 42<sup>quater</sup> van de vreemdelingenwet. Bij arrest nr. 210 879 van 12 oktober 2018 werd deze beslissing vernietigd omdat de in artikel 42<sup>quater</sup> van de vreemdelingenwet voorziene termijn van vijf jaar na de erkenning van het recht op verblijf was overschreden. Op 22 oktober 2018 werd opdracht gegeven om verzoeker een nieuwe F-kaart af te leveren, hetgeen op 4 december 2019 gebeurde, met geldigheidsduur tot 26 november 2024.

1.5. Verzoeker pleegde in de daaropvolgende jaren nieuwe strafbare feiten en werd opnieuw correctioneel veroordeeld:

- op 27 maart 2019 tot een werkstraf van 80 uur wegens slagen en verwondingen in staat van wettelijke herhaling;
- op 25 juni 2021, bij verstek, tot een geldboete van 1.200 euro wegens verboden wapendracht in staat van herhaling;
- op 10 februari 2023, bij verstek, tot 18 maanden gevangenisstraf en een geldboete van 8.000 euro wegens drughandel en verboden wapenbezit, in staat van wettelijke herhaling, definitief geworden bij arrest van het Hof van Beroep te Gent van 6 mei 2025 en arrest van het Hof van Cassatie van 25 juli 2025;
- op 10 oktober 2024, bij verstek, tot 12 maanden gevangenisstraf wegens diefstal en weerspanningheid in staat van herhaling;
- op 19 december 2024, bij verstek, tot 12 maanden gevangenisstraf wegens diefstal van kledij in staat van herhaling;
- op 10 april 2025, bij verstek, tot 10 maanden gevangenisstraf wegens diefstal van merkkledij in staat van wettelijke herhaling, definitief geworden;
- op 21 oktober 2025 tot 12 maanden gevangenisstraf en een geldboete van 800 euro wegens vijf feiten van diefstal en weerspanningheid in staat van herhaling.

1.6. Sinds 27 september 2025 ondergaat verzoeker zijn achtste detentie in de strafinrichting van Gent in uitvoering van het arrest van het Hof van Beroep te Gent van 6 mei 2025. Zijn voorlopig strafeinde is voorzien op 1 juli 2028.

1.7. Op 13 maart 2025 werd verzoeker door de griffie van de gevangenis een vragenlijst hoorrecht overhandigd, die hij dezelfde dag invulde en ondertekende. Op 14 maart 2025 lichtte de migratiebegeleidster zijn administratieve situatie toe. Naar aanleiding van zijn nieuwe opsluiting werd hem op 30 september 2025 een tweede vragenlijst overhandigd, die hij op 8 oktober 2025 samen met de migratiebegeleidster invulde.

1.8. Op 7 januari 2026 nam de gemachtigde de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf op grond van artikel 44<sup>bis</sup> § 1, van de vreemdelingenwet. Dit is de bestreden beslissing. Deze luidt als volgt:

***“BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF***

*naam : M.*

*voornaam : A.*

*geboortedatum : [...] / 06 / 1984*

*geboorteplaats: Tunis*

*nationaliteit : Tunesië*

*Alias W. A. [...] / 06 / 1988, R. A. [...] / 06 / 1985, R. A. [...] / 06 / 1985, R. A. [...] / 06 / 1988, W. A. n [...] / 06 / 1988, E. M. A. [...] / 06 / 1984, M. A. [...] / 04 / 1984, W. A. [...] / 06 / 1984*

*Krachtens artikel 44<sup>bis</sup> § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf om de volgende redenen:*

*Uw aanwezigheid in België werd voor het eerst vastgesteld door de Spoorwegpolitie Gent op 10/10/2007. U gaf de naam W. A. op. U was niet in het bezit van een geldig vervoerbewijs en een identiteitsdocument. U verklaarde op 07/10/2007 met de trein vanuit Frankrijk naar België te zijn gereisd. IJ kreeg op 11/10/2007 een bevel om het grondgebied uiterlijk tegen 16/10/2007 te verlaten betekend.*

*Op 30/03/2008 werd u door de PZ Gent opgepakt voor illegaal verblijf en slagen en verwondingen. Omdat u recent een bevel om het grondgebied te verlaten had gekregen, mocht u zonder meer beschikken.*

*Op 26/06/2008 werd u opnieuw in illegaal verblijf aangetroffen door de PZ Gent en kreeg u een nieuw bevel om het grondgebied binnen de 5 dagen te verlaten.*

*De Lokale Recherche Gent betrapte u op 24/07/2008 op heterdaad bij de verkoop van verdovende middelen op de Gentse Feesten. U gaf de identiteit van R. A. 026/06/1985 op.*

*Op 02/08/2008 werd u opnieuw door de Spoorwegpolitie Antwerpen gevat in het bezit van verdovende middelen. De Administratie gaf u opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten doch op 03/08/2008 werd u opgesloten in de gevangenis van Antwerpen onder aanhoudingsbevel voor inbreuk op de drugswet.*

*De Correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 20/11/2008 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar met 3 jaar uitstel behalve 6 maanden effectief en een geldboete van 1.000 euro met 3 jaar uitstel behalve 100 euro effectief uit hoofde van verdovende middelen, namelijk 36 gram cocaïne en 50 gram mengpoeder vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben. Dit feit pleegde u op 02/08/2008.*

*Op 16/12/2008 werd u in voorlopige vrijheid gesteld uit de gevangenis van Antwerpen met een bevel om het grondgebied binnen de 5 dagen te verlaten.*

*Op 13/08/2009 werd u opnieuw in Gent op heterdaad betrapt op drugbezit en illegaal verblijf. U kreeg opnieuw een bevel betekend om het grondgebied binnen de 5 dagen te verlaten.*

*Uw advocaat Matthieu Lecompte diende per aangetekende brief van 10/12/2009 een regularisatieaanvraag om medische redenen in bij de Dienst Humanitaire Regularisaties in toepassing van artikel 9ter van de Wet van 15/12/1980.*

*Op 12/12/2009 werd u opnieuw aangetroffen zonder identiteitsdocument in een café in Gent en kreeg u een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten.*

*Op 15/12/2009 diende uw advocaat op de stad Gent een regularisatieaanvraag in op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd door de stad Gent op 04/02/2010 overgemaakt aan de Administratie.*

*Op 22/12/2009 werd u door de politie van Gent gecontroleerd als bestuurder van een niet-verzekerde bromfiets dewelke kenmerken van diefstal vertoonde. U was aangetroffen in de omgeving van een gekend drugsland en had een grote geldsom bij. IJ had opnieuw geen enkel identiteitsdocument bij. Omdat u recent nog een bevel om het grondgebied te verlaten had gekregen, mocht u zonder meer beschikken.*

*Op 14/03/2010 werd u opnieuw gecontroleerd door de politie naar aanleiding van verdachte handelingen. Uw identiteit werd vastgesteld aan de hand van het attest van inontvangstname dat de gemeente u had afgeleverd in het kader van uw aanvraag 9bis.*

*Op 03/04/2010 werd u door de PZ Gent wederom aangetroffen in het bezit van drugs. Omdat uw dossier in onderzoek was, mocht u beschikken zonder meer.*

*Uw aanvraag 9ter van 10/12/2009 werd bij beslissing van 26/04/2010 onontvankelijk verklaard en u diende gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 12/12/2009. Deze beslissing werd u door de gemeente ter kennis gebracht op 22/06/2010.*

*Op 10/07/2010 en op 05/10/2010 ontving de Administratie bijkomende stukken van uw nieuwe advocaat Thierry Hermans ter actualisatie van uw regularisatieaanvraag van 15/12/2009. Op datum van 24/02/2011 werd deze aanvraag ongegrond verklaard met afgifte van een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen na de kennisgeving ervan. Deze beslissingen werden u op 13/04/2011 door de stad Gent betekend.*

*De Dienst Vreemdelingenzaken vroeg op 30/05/2011 een adrescontrole aan om te controleren of u gevolg had gegeven aan uw bevel van 13/04/2011. Op 08/06/2011 meldde de politie Gent dat de adrescontrole negatief was, doch dat u zou verblijven bij uw oom op de [...] in Gent.*

*Op 21/09/2011 legde u met uw Belgische partner E.G.O. °Gent op 12/06/1991 een prenatale erkenning af voor de ambtenaar van Burgerlijke Stand te Gent. Uw dochter M.I. werd op [...] /10/2011 geboren.*

*Op 11/11/2011 werd u door de politie Gent opgepakt naar aanleiding van intra-familiaal geweld en overgebracht naar het gesloten centrum van Merksplas met het oog op uw terugleiding naar Tunesië. Mevrouw E.G. verklaarde op 17/11/2011 aan de Administratie dat u gearresteerd was bij een ruzie tussen haar en haar broer en moeder omdat deze laatste niet akkoord was met haar partnerkeuze. Uw partner gaf aan dat jullie elkaar al een jaar kenden, samen een dochtertje hadden en dat jullie wettelijk wilden samenwonen en daarna eventueel huwen.*

*Aangezien uw dochtertje de Belgische nationaliteit had, werd u op 18/11/2011 vrijgesteld uit het gesloten centrum.*

*Op 12/12/2011 deden de moeder van mevrouw E.G. en haar broer aangifte van schijnhuwelijk op de stad Gent waarbij zij een boekje opendeden over uw criminele feiten (drugs en inbraken) en dat u uw vriendin en haar familie bedreigde.*

*Op 11/01/2012 werd u in het kader van een actie overlast van de politie Gent aangetroffen in illegaal verblijf. Zolang het onderzoek naar schijnhuwelijk nog lopende was, kon u niet verwijderd worden.*

*Op 09/03/2012 maakte de ambtenaar van burgerlijke stand de meldingsfiche van uw voorgenomen huwelijk met mevrouw E.G.O. over aan de Dienst Vreemdelingenzaken voor advies, hetwelk aan de stad Gent werd verzonden op 20/03/2012.*

*Op 24/05/2012 meldde de Lokale Recherche Gent dat u zich ter burele had aangeboden voor verhoor in het dossier van uw voorgenomen huwelijk met mevrouw E.G.. De Stad Gent had uw huwelijk dat voorzien was op 07/05/2012 uitgesteld. U kreeg opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten tegen 23/06/2012 betekend.*

*Op 29/06/2012 verleende het Parket van Gent een negatief advies over uw voorgenomen huwelijk met mevrouw E.G. omdat er afdoende redenen waren om te twijfelen aan de precieze bedoelingen van het huwelijk dat zeker in uwen hoofde niet gericht was op het opbouwen van een duurzame relatie doch op het bekomen van verblijfspapieren.*

*Op 04/07/2012 diende u op de stad Gent een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in functie van uw Belgische dochter M.I. 0 30/10/2011. De Administratie gaf op 09/11/2012 instructies aan de stad Gent om u een Bijlage 20 met bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren omdat u niet binnen de gestelde termijn een bewijs van uw affectieve en/of financiële band met uw dochter had aangetoond. Deze beslissing werd u op 10/01/2013 ter kennis gebracht, doch u weigerde deze te tekenen.*

*Op 11/04/2013 werd u op heterdaad gevat bij een diefstal met braak en onder aanhoudingsbevel opgesloten in de gevangenis van Gent. U bleek in het bezit van een F-kaart geldig tot 21/01/2018 die de stad Gent u ambtshalve had afgeleverd op 01/02/2013 omdat u op hetzelfde adres verbleef als uw minderjarig kind.*

*De Correctionele rechtbank van Gent veroordeelde u op 17/06/2013 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden met 5 jaar uitstel behalve de voorhechtenis uit hoofde van diefstal door middel van braak van computermateriaal ten nadele van Thinline BVBA (feit gepleegd op 11/04/2013). Ingevolge artikel 33 van de wet op de voorlopige hechtenis werd u diezelfde dag onmiddellijk in vrijheid gesteld.*

*Op 03/09/2015 deed mevrouw E.G. aangifte van schijnerkenning van uw dochter tegen u en vroeg de ambtenaar van burgerlijke stand van de stad Gent een onderzoek aan bij het Parket. Het dossier werd door het Parket op 20/06/2016 zonder gevolg afgehandeld, wegens onvoldoende bewijzen. Het Parket concludeerde dat u wel zeer weinig omkeek naar uw dochter, doch dat u de biologische vader was en maandelijks 150 euro onderhoudsgeld betaalde. Aan de dienst Jeugd op het Parket werd gevraagd om de gezinssituatie op te volgen.*

*De Correctionele rechtbank van Gent verklaarde u bij vonnis van 24/09/2015 schuldig aan een vrij verkrijgbaar wapen te hebben gedragen zonder daartoe een wettige reden te kunnen aantonen, namelijk een*

vrouwmes; aan mondeling, onder een bevel of onder een voorwaarde, E.G.O. te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen; aan opzettelijke slagen en verwondingen te hebben toegebracht met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, tegen uw echtgenoot of de persoon met wie u samengeleefd heeft en een duurzame affectieve en seksuele relatie heeft of gehad heeft; aan opzettelijke slagen en verwondingen te hebben toegebracht aan uw echtgenoot of de persoon met wie u samenleeft of samengeleefd heeft en een duurzame affectieve en seksuele relatie gehad heeft; en aan bedreigingen door gebaren of zinnebeelden. Deze feiten pleegde u tussen 17/07/2014 en 29/03/2015. U kreeg een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden met 5 jaar probatie-uitstel voor 10 maanden en een geldboete van 600 euro opgelegd.

Op 09/10/2015 legde de Correctionele rechtbank u een werkstraf op van 120 uren (of een vervangende gevangenisstraf van 12 maanden) uit hoofde van diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels in staat van herhaling (1 feit) en diefstal, in staat van herhaling (3 feiten). Deze feiten pleegde u op 19/09/2013 en 24/09/2013.

Op 01/12/2016 werd u van ambtswege geschrapt uit de registers van Gent.

De politierechtbank van Gent veroordeelde u op 12/12/2016 bij verstek tot een geldboete van 150 euro omdat u lichaamsongeschikt bleek om een voertuig te besturen.

Op 30/12/2016 werd u gearresteerd en op 31/12/2016 opgesloten in de gevangenis van Gent op verdenking van mededaderschap aan diefstal met braak, inklimming en valse sleutels.

De Correctionele rechtbank van Gent veroordeelde u op 27/03/2017 tot een gevangenisstraf van 15 maanden uit hoofde van heling van weggenomen, verduisterde, of door misdaad of wanbedrijf verkregen zaken. Deze feiten had u tussen 16/12/2016 en 30/12/2016 gepleegd terwijl u op dat moment nochtans vast werk had en onder probatietoezicht stond. De rechter verklaarde zich niet bevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke vorderingen die tegen u waren ingesteld waartegen de burgerlijke partijen in beroep gingen. Het Openbaar Ministerie tekende beroep aan tegen uw strafmaat. IJ ging zelf niet in beroep tegen dit vonnis. Ingevolge de beslissing van het Hof van Beroep te Gent werd u op 06/06/2017 in voorlopige vrijheid gesteld.

Op 04/08/2017 diende u zowel een aanvraag tot herinschrijving na ambtelijke schrapping in als een aanvraag van machtiging tot vestiging in conform Bijlage 16 bij de stad Gent. Uw aanvraag tot machtiging tot vestiging werd reeds bij beslissing van 25/08/2017 verworpen om reden van openbare orde, u betekend op datum van 13/10/2017. Op 02/10/2017 kreeg de stad Gent instructies van de Administratie om u uit te nodigen bewijzen van uw aanwezigheid voor te leggen gedurende de periode van 19/01/2015 tot 30/12/2016. Nadat u bewijzen van tewerkstelling gedurende deze periode had voorgelegd, gaf de Administratie op 07/12/2017 instructies om u een nieuwe F-kaart af te leveren met geldigheidsduur tot 21/01/2018. Omdat u niet meer bij uw minderjarige dochter woonde vroeg zij u in het kader van artikel 42quaterS5 van de wet van 15/12/1980 om documenten voor te leggen om na te gaan of u eventueel toch in aanmerking kwam voor een F+-kaart. Deze brief werd u betekend op 12/12/2017.

Het Hof van Beroep te Gent bevestigde in haar arrest van 03/10/2017 uw gevangenisstraf van 15 maanden dd. 27/03/2017 en op burgerlijk gebied werd u met uw kompaan A.M. hoofdelijk gehouden tot betaling van een schadevergoeding van 7.500 euro met intresten en de rechtsplegingsvergoeding aan K.E. en een schadevergoeding van 2.775 euro met intresten en de rechtsplegingsvergoeding aan C.D.

Op 20/12/2017 werd u opnieuw opgesloten in de gevangenis van Gent in uitvoering van het definitief geworden arrest van 03/10/2017 en het uitvoerbaar verklaard uitstel van uw vonnissen dd. 17/06/2013 en 24/09/2015. De gevangenisdirectie kende u de modaliteit van elektronisch toezicht toe tot aan uw vrijstelling. IJ kon genieten van een strafonderbreking van 22/12/2017 tot 03/10/2018 in afwachting van een enkelband. Uw elektronisch toezicht startte op 03/10/2018.

Op 04/01/2018 en 15/01/2018 had de stad Gent uw aanvullende documenten overgemaakt aan DVZ. Op 13/03/2018 stelde de Administratie een einde aan uw recht op verblijf van meer dan 3 maanden zonder het bevel om het grondgebied te verlaten in toepassing van artikel 42quater van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing werd u door de stad Gent op 17/04/2018 betekend. Op 17/05/2018 diende u een verzoekschrift tot nietigverklaring van deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RVV). Op 11/06/2018 werd u onder Bijlage 35 geplaatst in afwachting van de uitspraak van de RVV. De RVV vernietigde de beslissing tot beëindiging van uw verblijf dd. 13/03/2018 bij arrest van 12/10/2018 en de Administratie gaf op 22/10/2018 instructies aan de stad Gent om u een nieuwe F-kaart af te leveren. U kon echter niet meer aangetroffen worden op uw officieel adres op de [...] in 9032 Wondelgem noch op het verblijfsadres dat u had opgegeven voor uw elektronisch toezicht op de [...]. Wellicht werd uw elektronisch toezicht om die reden van 16/01/2019 tot 21/01/2019 opgeheven wegens niet naleving van de voorwaarden.

De Correctionele rechtbank van Gent veroordeelde u op 27/03/2019 tot een werkstraf van 80 uren of een vervangende gevangenisstraf van 6 maanden uit hoofde van opzettelijke slagen en verwondingen ten nadele van L. J., in staat van wettelijke herhaling. Dit feit pleegde u op 10/12/2018.

Op 17/05/2019 nam uw elektronisch toezicht een einde en werd u in voorlopige vrijheid gesteld.

Volgens het Rijksregister meldde u uw nieuw adres aan de stad Gent pas op 16/10/2019 en op 04/12/2019 leverde de stad Gent u een nieuwe F-kaart af geldig tot 26/11/2024.

Op 13/11/2019 werd u bij verstek veroordeeld tot een geldboete van 160 euro of een vervangend rijverbod van 15 dagen door de Politie rechtbank van Gent omdat u het verkeersbord C5 — verboden toegang had genegeerd, in staat van herhaling.

Omdat u uw werkstraf van 27/03/2019 slechts gedeeltelijk had uitgevoerd, werd u op 02/07/2020 aangehouden om het resterend gedeelte van de vervangende gevangenisstraf (4 maanden en 6 dagen) uit te voeren. U kreeg de modaliteit van elektronische thuisdetentie toegekend maar u kon onmiddellijk genieten van een strafonderbreking en u werd reeds op 09/07/2020 in voorlopige vrijheid gesteld.

Op 01/03/2021 werd u bij verstek veroordeeld door de politierechtbank van Gent tot een geldboete van 800 euro en een rijverbod van 2 maanden voor alle categorieën omdat u geen verzekering burgerlijke aansprakelijkheid had afgesloten en uw voertuig niet ingeschreven was; een geldboete van 160 euro omdat u op het fietspad had gereden; en een geldboete van 320 euro en een rijverbod van 21 dagen voor alle categorieën wegens het negeren van een bevel van de bevoegd agent.

De Correctionele rechtbank van Gent veroordeelde u op 25/06/2021 bij verstek tot een geldboete van 1.200 euro wegens een verboden wapen te hebben gedragen, met name een springmes, in staat van herhaling. Dit feit pleegde u op 05/05/2020.

Op 02/07/2021 werd u bij verstek veroordeeld tot een geldboete van 800 euro door de Politie rechtbank van Gent wegens inbreuk op de corona-wet.

Op 04/03/2022 werd u voorgesteld voor ambtelijke schrapping en op 24/11/2022 werd u ambtshalve afgevoerd uit de registers van Gent.

Op 28/11/2022 vroeg u uw herinschrijving aan op basis van attesten van het OCMW Gent dd. 13/10/2022 en 14/10/2022 waaruit blijkt dat u zich had aangemeld om uw inschrijving te vragen op het referentie-adres van het OCMW en een (equivalent) leefloon had aangevraagd. Omdat u afdoende bewezen had niet langer afwezig te zijn geweest dan de bij wet toegestane termijn gaf de Administratie op 05/01/2023 instructies om u opnieuw in te schrijven in het vreemdelingenregister met afgifte van een F-kaart geldig tot 26/11/2024. Op 30/03/2023 meldde de stad Gent dat u zich had aangeboden om uw nieuwe verblijfskaart te ontvangen en dat u uw adres had gewijzigd naar de [...] in 9050 Gent.

De Correctionele rechtbank van Gent veroordeelde u op 10/02/2023 bij verstek tot 18 maanden gevangenisstraf en een geldboete van 8.000 euro uit hoofde van verdovende middelen, nl. cocaïne te hebben verkocht, te koop te hebben aangeboden, te hebben afgeleverd of geleverd; verdovende middelen, nl. cocaïne in bezit te hebben gehad, te hebben aangekocht of vervoerd; aan voor een ander het gebruik van slaapmiddelen, verdovende middelen of andere psychotropische stoffen te hebben vergemakkelijkt of tot dit gebruik hebben aangezet en aan verboden wapens, met name een boksbeugel voorhanden te hebben gehad, in staat van wettelijke herhaling. Deze feiten pleegde u tussen 23/06/2021 en 24/12/2021.

Op 25/06/2024 werd u met uw kompaan A. R. door de PZ Regio Rhode en Schelde op heterdaad betrapt op diefstal van 5 flessen sterke drank uit het wijnhuis Bollaert.

Op 05/09/2024 werd u aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Gent in uitvoering van het vonnis van 10/02/2023. IJ tekende diezelfde dag verzet aan, hetgeen op 25/10/2024 ontvankelijk werd verklaard waardoor u diezelfde dag in voorlopige vrijheid werd gesteld. De strafrechter op verzet legde u dezelfde straf op, waartegen u in hoger beroep ging op 18/11/2024 omdat u een straf met uitstel van tenuitvoerlegging mits naleving van probatievoorwaarden wou. Het Hof van Beroep van Gent ging hier niet op in met haar arrest van 06/05/2025 en bevestigde de eerder opgelegde straf van 10/02/2023. U tekende nog cassatieberoep aan op 15/05/2025, hetwelk bij arrest van 25/07/2025 van het Hof van Cassatie niet toelaatbaar werd verklaard. Bijgevolg is deze straf van 18 maanden gevangenis met een geldboete van 8.000 euro definitief geworden.

Op 10/10/2024 werd u opnieuw bij verstek veroordeeld door de Correctionele rechtbank van Gent tot 12 maanden gevangenisstraf en een geldboete van 208 euro voor diefstal van voedingswaren en alcoholische dranken, in staat van herhaling (3 feiten gepleegd op 10/08/2023, 23/11/2023 en 25/06/2024) en tot 3

maanden gevangenisstraf wegens weerspanningheid zonder wapens, in staat van herhaling (feit gepleegd op 18/02/2024).

Op 19/12/2024 liep u nog een correctionele veroordeling op van 12 maanden gevangenisstraf en een geldboete van 800 euro uit hoofde van diefstal van kledij, in staat van herhaling (feiten gepleegd op 06/06/2024 en 11/07/2024).

Op 09/03/2025 werd u gearresteerd en opgesloten in de gevangenis van Gent om uw vonnis van 10/10/2024 uit te voeren. U tekende onmiddellijk verzet aan tegen dit vonnis. Op 13/03/2025 tekende u eveneens verzet aan tegen uw veroordeling van 19/12/2024.

Op 18/03/2025 diende u een verzoek tot elektronisch toezicht in, hetwelk door de strafuitvoeringsrechter (hierna: SUR) werd afgewezen op 22/05/2025 (cf. infra).

De Correctionele rechtbank van Gent veroordeelde u op 10/04/2025 opnieuw bij verstek tot een gevangenisstraf van 10 maanden en een geldboete van 240 euro wegens diefstal van merkkledij. Dit feit had u op 14/02/2025 gepleegd.

Op 24/04/2025 verklaarde de Correctionele rechtbank Gent uw verzet tegen het vonnis van 10/10/2024 ongedaan en op 08/05/2025 werd uw verzet tegen het vonnis van 19/12/2024 ongedaan verklaard. U ging tegen deze beide beslissingen in beroep, waardoor u op 28/07/2025 in voorlopige vrijheid werd gesteld. Het Hof van Beroep te Gent veroordeelde u bij arrest van 21/10/2025 tot 12 maanden cel en een geldboete van 800 euro uit hoofde van 5 feiten van diefstal, in staat van herhaling en weerspanningheid zonder wapens, in staat van herhaling.

Sedert 27/09/2025 bent u opnieuw opgesloten in de gevangenis van Gent in uitvoering van het definitief geworden arrest van het Hof van Beroep dd. 06/05/2025. Op 02/10/2025 tekende u nog verzet aan tegen uw veroordeling van 10/04/2025, hetwelk onontvankelijk werd verklaard op 27/11/2025. Daardoor is deze gevangenisstraf van 10 maanden ook definitief geworden. Het arrest van 21/10/2025 is thans eveneens definitief. Dit brengt uw voorlopig strafeinde momenteel op 01/07/2028 en u kan pas vanaf 24/04/2026 in aanmerking komen voor een voorwaardelijke invrijheidstelling.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Te dien einde werd u door de griffie van de gevangenis Gent op 13/03/2025 een vragenlijst hoorrecht overhandigd die u dezelfde dag nog invulde en ondertekende. Daarin verklaart u dat uw moedertaal Arabisch is en u Frans, Nederlands, Engels en Italiaans kent; op de vraag of u nog in het bezit bent van reisdocumenten schrijft u dat u uw reispaspoort kwijt bent en er geen heeft; u hebt geen ziekte die u belemmert te reizen of naar uw herkomstland terug te keren; u hebt een relatie met A. D. B. met vermelding van haar adres en gsm-nummer; u heeft geen partner in een ander land dan België; u heeft een minderjarig kind in België, met name M.I., geboren te Gent op [...] /10/2011; omdat u in de gevangenis bent, kunt u geen bewijs en attesten voorleggen van voogdij, alimentatiegeld, ondertoezichtstelling, enz...; u heeft geen minderjarige kinderen in een ander land dan België; op de vraag of u nog andere familie hebt in België, antwoordt u neen, mijn familie is mijn dochter; u heeft ook geen familie in een ander land dan België; met betrekking tot uw schooltraject in België antwoordt u dat u een opleiding voor heftruckchauffeur hebt gevolgd bij de VDAB en dat u daar een attest van heeft; u heeft gewerkt in België maar momenteel werkt u niet; u heeft niet in een ander land dan België gewerkt; op de vraag of u een vervangingsinkomen heeft ontvangen antwoordt u dat u normaal stempelgeld heeft maar nu geen recht daarop heeft omdat u geen adres heeft; op de vraag of u reeds in een ander Europees land verbleef voor u naar België kwam antwoordt u neen; u zegt niet opgesloten of veroordeeld te zijn geweest in een ander land dan België; op de vraag of u in het bezit bent van documenten betreffende het verloop van uw laatste detentie die u wenst mee te delen aan de Administratie, antwoordt u negatief; als redenen waarom u niet kan terugkeren naar uw land antwoordt u dat u al 19 jaar in België bent, u heeft uw dochter hier en u kan niet terug naar uw land omdat u daar niets te doen heeft. Vraag 15 of er nog andere informatie is die relevant is voor het onderzoek van uw situatie en die u wil meedelen aan de Administratie laat u blanco. Op 14/03/2025 lichtte de migratiebegeleidster uw administratieve situatie toe en u kreeg een lege kopie van de vragenlijst hoorrecht mee zodat u een duidelijk overzicht had van de documenten die u kon aanleveren. U herhaalde niet terug te kunnen keren naar Tunesië en in België te willen blijven voor uw dochter M.I..

Naar aanleiding van uw nieuwe opsluiting op 27/09/2025 werd u op 30/09/2025 een nieuwe vragenlijst hoorrecht overhandigd in de gevangenis ten einde uw situatie te actualiseren en u de kans te geven alsnog bewijsstukken aan te leveren. Op 08/10/2025 vulde u deze vragenlijst samen met de migratiebegeleidster in. Daarin verklaart u dat uw moedertaal Frans, Arabisch en Nederlands is; dat u sinds 2005 in België bent; u

heeft een vervallen Tunesisch paspoort, een verblijfskaart voor België en een Tunesische identiteitskaart; u zou astma hebben en een puffer gebruiken doch dit vormt geen belemmering om te reizen; u stelt al 2 jaar samen te wonen met A. D.B. op de [...] te Gent; u hebt nog een 14-jarige dochter, I. M. die bij haar mama in Geraardsbergen woont en u hebt tijdens uw vrijstelling terug volwaardig contact met uw dochter; verder stelt u nog verre familie (neven) te hebben in België zonder dat u hun identiteit vermeldt; uw zus M. S., broer M. M.i en uw ouders M. M. en K. F. wonen in Tunesië en twee broers van uw vader wonen in Duitsland; in 2013/2014 heeft u een opleiding voor heftruckchauffeur bij de VDAB gevolgd en u hebt bij verschillende firma's als heftruckchauffeur gewerkt (3 à 4 jaar bij Tailormade Logistics en een paar maanden met interim bij Van Moor; u zegt geen vervangingsinkomen of recht op maatschappelijke integratie te (hebben) ontvangen; u verbleef niet in een ander Europees land voor u naar België kwam; u bent niet in een ander land dan België veroordeeld; als redenen waarom u niet naar uw land kan terugkeren stelt u dat u uw leven al 20 jaar in België hebt opgebouwd, u heeft niemand meer in Tunesië en u heeft hier een job, een partner en een dochter. U verklaarde ook nog dat u de nodige bewijsstukken zou trachten over te maken via uw advocaat, uw ex en uw huidige partner. Tot op heden werden geen stavingsstukken voorgelegd, zodat uw familiale situatie, gezondheidstoestand, economische situatie en socio-culturele integratie geëvalueerd worden aan de hand van de beschikbare informatie in uw administratief dossier.

De bescherming die artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de minderjarige kinderen. De Raad benadrukt dat het begrip 'gezin' niet is beperkt tot relaties die zijn gebaseerd op het huwelijk maar ook andere de facto gezinsbanden kan omvatten waar de partners samenleven buiten een huwelijk (EHRM 2 november 2010, Serife Yigit/Turkije (GK), S 94). Er moet sprake zijn van een stabiele de facto partnerrelatie, ongeacht het geslacht van de partners (EHRM 23 februari 2016, Pajic/Kroatië, S 64). Om te bepalen of een partnerrelatie een voldoende standvastigheid heeft om te worden gekwalificeerd als 'gezinsleven' in de zin van artikel 8 van het EVRM, kan rekening worden gehouden met een aantal relevante factoren, waaronder het al dan niet samenwonen, de aard en duur van de relatie en het al dan niet uiten van toewijding ten aanzien van elkaar, bijvoorbeeld door samen kinderen te hebben (EHRM 20 juni 2002, Al-Nashif/Bulgarije, S 112; EHRM 8 januari 2009, nr. 10606/07, Joseph Grant v. Verenigd Koninkrijk, par. 30).

Momenteel bent u 41 jaar oud. In uw vragenlijst hoorrecht van 13/03/2025 verklaarde u een relatie te hebben met mevrouw A. D. B., ingeschreven op de [...] te 9040 Gent met vermelding van haar gsm-nummer en een 14-jarige dochter te hebben, met name M.I., geboren te Gent op [...] /10/2011. Op 08/10/2025 preciseerde u dat u al 2 jaar samen woont met mevrouw D.B. en dat uw dochter bij haar mama in Geraardsbergen woont en dat u tijdens uw vrijstelling terug volwaardig contact met uw dochter hebt. Zij zou al bij u thuis op bezoek zijn geweest met overnachting.

Volgens de bezoekerslijst van de gevangenis staat mevrouw A. D. B. ingeschreven als uw samenwonende partner en dateert haar eerste bezoek van 10/03/2025. Zij bezoekt u bijna dagelijks. Op 14/03/2025 kreeg zij al een ordemaatregel opgelegd waardoor zij de gevangenis niet mocht betreden tot en met 14/04/2025, daarna mocht zij u een maand (tot en met 15/05/2025) enkel bezoeken achter glas. In het vonnis van de SUR dd. 22/05/2025 lezen we dat mevrouw D. B. een joint had binnengebracht in de gevangenis en dat zij slechts gedeeltelijk zicht heeft op de omvang van uw drugprobleem en het voorwerp van uw diverse veroordelingen. Tijdens haar bezoekverbod kwam haar dochter A.O. E. 2 keer bij u langs, nl. op 27/03/2025 en op 11/04/2025. Vanaf 27/06/2025 kreeg u toelating voor ongestoord bezoek, waar u tot nu toe 9 keer van hebt kunnen genieten. Bij uw verzoek tot elektronisch toezicht en uw voorlopige invrijheidstelling op 28/07/2025 gaf u het adres van mevrouw D.B. op doch u bent er tot heden niet officieel ingeschreven en u hebt evenmin al stappen ondernomen om uw administratieve toestand in orde te brengen (u bent van ambtswege geschrapt sedert 30/05/2024). Sinds 27/09/2025 bent u opnieuw opgesloten in uitvoering van het definitieve geworden arrest van het Hof van Beroep Gent van 06/05/2025. Na bezoek van uw vriendin op 08/10/2025 werd u een tuchtmaatregel opgelegd van 30 dagen ATV (afzondering in een aan de gedetineerde toegewezen verblijfsruimte) van 09/10/2025 tot en met 08/11/2025 omdat men hasj en cannabis had gevonden in uw onderbroek. Op 29/10/2025 was er een incident op uw cel, waardoor u nog 7 dagen extra afzondering werd opgelegd, waardoor uw vriendin u opnieuw enkel achter glas mocht bezoeken tot en met 16/11/2025.

Volgens het Rijksregister werd mevrouw A. D.B. op 22/10/1977 in Mechelen geboren en is zij een alleenstaande moeder van 3 meerderjarige kinderen. Mevrouw D.B. is geen onbekende bij de Dienst Schijnrelaties van de Dienst Vreemdelingenzaken. Het laatste advies van deze dienst dateert van 09/11/2018 toen zij in Tunesië wou huwen met de Tunesische onderdaan B. K. N. [...] /03/1985, dewelke door België SIS-geseind stond tot 21/04/2021 omwille van een inreisverbod om reden van strafbare feiten en met wie zij eind van de zomer/september 2012 tot juli 2013 een tumultueuze relatie had totdat hij opgesloten werd in een centrum voor illegalen met het oog op zijn uitwijzing. Uit dit advies citeren we . wat betreft D.B. A. : Betrokkene was van 1995 tot 1999 gehuwd met V.H. P. (Belg). op 20/12/2000 beviel ze van een zoon : D.B. G. D.. (RR [...]). Dit kind werd op 26/03/2004 erkend door de Belg G. E. F. (RR [...]). In 2004 had mevrouw

D.B. ondertussen een relatie met de heer A.. In 2003 bood D.B. zich bij de burgerlijke stand aan van Gent samen met de illegale Nigeriaan A. D. E. (RR [...]) in het kader van een voorgenomen huwelijk. Zij kwamen op gesprek bij de burgerlijke stand van Gent en dit gesprek was positief. Zij hebben hun huwelijksdossier echter niet verder gezet. Van 2004 tot 2011 stond A. D. E. op haar adres ingeschreven. Met deze man heeft zij 2 dochters : A. O. D. 0 [...]02/2004 en A. O. E. [...]06/2007. Op basis van de Belgische kinderen (door zijn relatie met D.B. A.) kon A.D. E. verblijfsrecht verwerven en uiteindelijk de Belgische nationaliteit. Op 27/09/2011 ontvangt onze dienst een meldingsfiche voorgenomen huwelijk van de burgerlijke stand van Waregem tussen D.B. en de illegale Nigeriaanse man, I. P. M. ([...]05/1980). Op 01/12/2011 laat de burgerlijke stand van Waregem ons weten dat de relatie tussen betrokkenen beëindigd werd en dat ze dus afstand doen van hun voorgenomen huwelijk. Dit onderzoek voorgenomen huwelijk is gekend bij het parket van Brugge met referentie (...). Het werd geweigerd door de burgerlijke stand van Waregem op 30/01/2012.

Van 13/02/2012 tot 30/05/2012 stond de Congolese man S. K.E. [...]01/1984 op haar adres ingeschreven. Er is geen duidelijkheid wat de relatie was tussen hem en mevrouw D.B.. Zij heeft GEEN verblijfsrecht voor betrokkene geopend.

In februari 2016 bood mevrouw D.B. zich aan bij de Burgerlijke stand van Gent met de illegale Tunesische man T. M. [...]04/1983. Zij wensten een wettelijke samenwoning af te sluiten. Zij zouden elkaar leren kennen hebben in september 2013 in een café in de Dampoortstraat te Gent. Op 18/04/2016 nam D.B. contact op met de burgerlijke stand van Gent om te laten weten dat haar relatie met T. beëindigd was en ik citeer de informatie van de burgerlijke stand : "Mevrouw D.B. belde daarnet: ze wil de relatie stopzetten. Ze hebben veel ruzie en zijn al veel bij elkaar en terug weg van elkaar geweest. Nu woont mijnheer alweer twee weken niet meer bij haar. Mevrouw weet niet waar mijnheer nu verblijft. Er was ruzie met de zoon en ze heeft gezegd dat hij moest vertrekken, wat hij gelukkig gedaan heeft, "Want hoe krijg je dat anders buiten", zei mevrouw. Mevrouw heeft drie kinderen: 15, 12 en 8.

Ze willen niet meer dat ze de relatie verder zet. Haar jongste dochter zei onlangs: "als ik 18 ben, ben ik hier weg als je bij hem blijft". Daar schrok mevrouw erg van. Ze heeft vaak medelijden met mijnheer omdat hij in opvangtehuizen of soms op straat moet slapen. Het geeft ook veel financiële stress dat ze hem moet onderhouden als alleenstaande met drie kinderen. Ik heb afgesproken met mevrouw dat ze het wettelijke samenwonen schriftelijk komt annuleren en dat wij het wettelijk samenwonen zullen weigeren op basis van haar verklaring (omdat we nu eenmaal al in die procedure zitten en dus moeten registreren, onderzoeken of weigeren). Wij sturen later nog de weigeringsbrief ter info door." Op 20/04/2016 nam de burgerlijke stand dan ook een weigeringsbeslissing inzake de wettelijke samenwoning tussen D.B. en T.. Gezien het relatieverleden van mevrouw D.B. en de historie van de heer B.K. twijfelen wij grondig aan de oprechtheid van dit voorgenomen huwelijk in het buitenland. " Ingevolge dit advies verzette de procureur des Konings Oost-Vlaanderen, afdeling Gent zich op 11/01/2019 tegen het uitreiken van een attest geen huwelijksbeletsel voor mevrouw D.B. voor haar voorgenomen huwelijk met mijnheer B. K. in Tunesië. Mevrouw D.B. is daartegen niet in beroep gegaan.

Volgens het Rijksregister stond vervolgens de Belg E. W. M. A., geboren [...]11/1967 op haar adres ingeschreven van 02/04/2019 tot 16/07/2019. Ook hier is niet duidelijk wat haar relatie was met mijnheer E..

Mevrouw D.B. werd op 16/12/2021 van ambtswege afgevoerd uit de registers van Gent. Van 07/02/2022 tot 19/04/2022 stond ze met haar 2 dochters ingeschreven op het referentieadres van het OCMW Gent. Sedert 19/04/2022 woont zij met haar intussen meerderjarige dochters op de[...] te 9040 Sint-Amandsberg. Haar zoon woont sinds 02/03/2022 alleen in Gent.

Overwegende dat ook u een turbulent relatieverleden hebt, zoals blijkt uit uw administratief dossier. Tijdens uw illegaal verblijf startte u een relatie met de 7 jaar jongere Belgische onderdane O. E.G. 0 12/06/1991. Zij raakte al snel zwanger en schonk op 30/10/2011 het leven aan jullie dochter M.I.. Haar familie was van in het begin gekant tegen jullie relatie omwille van uw drug- en alcoholgebruik, u niet werkte, drugs dealde en inbraken pleegde. Tevens sloeg u uw vriendin en uitte u meermaals bedreigingen tegenover haar familie. Op 29/06/2012 verleende het Parket van Gent een negatief advies over uw voorgenomen huwelijk met mevrouw E.G. omdat er afdoende redenen waren om te twijfelen aan de precieze bedoelingen van het huwelijk dat zeker in uw hoofd niet gericht was op het opbouwen van een duurzame relatie, doch op het bekomen van verblijfspapieren. U en uw vriendin gingen daartegen niet in beroep en gingen niet over tot een wettelijke samenwoning omdat u verblijfsrecht kon bekomen op basis van uw Belgisch kind.

Mevrouw E.G. getuigt in uw dossier hoe zij jarenlang door u vernederd en mishandeld werd. In de 6 jaar die jullie samen waren, had u haar proberen vergiften, wurgen, omver rijden en er was sprake van talloze slagen en verwondingen. In die 6 jaar betaalde mevrouw steeds alle kosten: de huurwoning, gas en elektriciteit, kleren en eten, terwijl u uw geld naar uw familie in Tunesië stuurde en enkel afhaalde voor uzelf, niettegenstaande u vast werk had en goed verdiende. Jullie waren ingeschreven in een sociale huurwoning en in januari 2015 had mevrouw u driemaal van het adres afgeschreven, en drie maal had u uw adres weer

bij haar gezet. Op een bepaald ogenblik had u uw partner en uw dochter buiten gezet en woonde mevrouw met jullie dochter bij haar ouders. Dagelijks stond u daar te roepen en te tieren dat u uw dochter wou, omdat u volgens mevrouw bang was om uw papieren kwijt te geraken, u had letterlijk tegen haar gezegd : "dat daar is mijn dochter niet, dat zijn mijn papieren." U had het slot van de voordeur veranderd, zodat mevrouw niet meer binnen kon in haar eigen huis, al betaalde zij de huur. Zij had een zaak ingeleid bij de vrederechter over het toewijzen van jullie dochter en om terug in haar woning te kunnen wonen. Op 03/09/2015 had zij ingebroken in haar eigen woning omdat zij de boekentas van haar dochter nodig had. Haar vader wachtte op haar buiten en plots hoorde zij hem roepen omdat hij 2 à 3 mannen zag lopen uit de kamerdeur van haar dochter. Als zij ging kijken in de kamer van haar dochter zag ze pils op het nachtkastje staan. In de living waren er slaappleatsen voorzien en stond er ammoniak, lagen er lepels en lange lijnen wit poeder op de salontafels. Zij ging ervan uit dat het illegale mannen waren die u hielpen met het versnijden van drugs. Ze had er foto's van genomen en deed aangifte bij de politie. Ze vond ook haar door u gestolen bankkaart terug op de salontafel, u had al haar geld afgehaald. Op straat werd zij nog regelmatig aangesproken door uw gangstervriendjes die nog geld van u tegoed hadden of die haar bedreigden omdat ze iets van u nodig hadden. Zo was ze nog moeten wegluchten uit het park met haar dochter. U had ook geprobeerd om jullie dochter bij haar ouders weg te halen, ze had foto's gemaakt van een vals Tunesisch paspoort dat u had laten maken op naam van jullie dochter en had aangifte gedaan van parentele ontvoering, geregistreerd in de algemene nationale politiedatabank onder notitienummer GE[...]. U liep op het laatst ook steeds onder invloed, ze zag dat aan uw gedrag: onnatuurlijk opengesperde ogen, nerveus weg en weer lopen...

Op 24/09/2015 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden met 5 jaar probatie-uitstel voor 10 maanden en een geldboete van 600 euro wegens verboden wapendracht en intra-familiaal geweld jegens mevrouw E.G. (3 feiten gepleegd tussen 17/07/2014 en 29/03/2015). In dit vonnis lezen we dat de politie op 17 juli 2014 werd opgeroepen voor feiten van intra-familiaal geweld en er geroep op de achtergrond werd waargenomen. "Ter plaatse trof de politie in de woning op de grond verschillende glasscherven aan. De beklaagde (u) ging niet in op de vraag van de politie om rustig te blijven. Hij (U) verweet de politie racistisch te zijn. Hij (U) riep en schopte tegen de salontafel. De politie stelde vast dat O. E.G. een bloedneus en een licht gezwollen rechter oogkas had. Ze verklaarde dat beklaagde (u) haar sloeg omdat ze te weinig in het huishouden zou doen. Toen ze hem (u) antwoordde dat ze niet alles alleen kon doen, gooide hij (u) allerlei zaken naar haar. Vervolgens sloeg hij (u) haar in het gezicht en schopte hij (u) op haar lichaam. Uit het medisch attest van 22 juli 2014 van de huisarts blijkt dat er klachten waren van wazig zicht, fotofobie en hoofdpijn. Ze bleek doorverwezen te zijn naar het ziekenhuis voor verder onderzoek.

De beklaagde (u) verklaarde haar niet geslagen of geschopt te hebben. Hij (U) stelt haar enkel een duw te hebben gegeven en acht dit normaal bij ruzie. Op de terechtzitting van 10 september 2015 stelde beklaagde (u) deze tenlastelegging niet langer te betwisten. (...) Op 27 maart 2015 werd de politie opgeroepen naar de woning van O. E.G. wegens nieuwe intrafamiliale moeilijkheden. Zij verklaarde dat beklaagde (u) die avond rond 23 u haar woning betrad. Hij (U) zou tegen haar beginnen roepen zijn en haar met het haar uit de zetel getrokken hebben. Daarna zou hij (u) zijn linkerhand op haar keel gezet hebben en haar verschillende keren in het gezicht geslagen hebben. Hij (U) nam een mes en dreigde ermee littekens in haar gezicht te maken. Ingevolge deze feiten zou ze het bewustzijn verloren hebben. Toen ze terug bij kwam, zou de beklaagde (u) met zijn knieën op haar borstkas gezeten hebben en haar met beide handen in een wurggreep hebben gehouden. Toen de politie ter plaatse kwam, was de beklaagde (u) verdwenen. Het slachtoffer werd overgebracht naar het ziekenhuis, waar zij twee dagen opgenomen diende te worden. Uit het medisch attest bleek zij ernstige letsels te vertonen waaronder zwellingen aan het gelaat en zeer veel drukpijn occipitaal en ter hoogte van beide zijden van de hals. De mobiliteit bleek beperkt en aan de rechterzijde werd een rode striem op de huid vastgesteld. Er werden tevens foto's op de spoedafdeling genomen en aan het dossier gevoegd. De beklaagde (u) ontkende de feiten. Hij (U) stelt haar enkel geduwd te hebben. Op de terechtzitting van 10 september 2015 ontkende de beklaagde (u) deze tenlastelegging niet langer. (...) Op 29 maart 2015 werd de politie opgeroepen naar de woning van O. E.G. wegens familiale moeilijkheden. Zij verklaarde dat haar moeder haar uit het ziekenhuis was komen halen. Ze had intussen de sloten van haar woning laten veranderen. De beklaagde (U) kon daardoor niet meer binnen waardoor hij (u) woest op de voordeur was beginnen kloppen en schoppen. Hij (U) dreigde ermee haar neer te steken als ze hem (u) niet binnenliet en hij (u) maakte snijbewegingen in zijn gezicht met een gesloten rood plooiemes. De moeder van O., S.T. bevestigde de verklaring van het slachtoffer. De politie kon ter plaatse het mes niet aantreffen. De beklaagde (u) werd diezelfde avond verhoord. Hij (U) stelt nog steeds bij het slachtoffer te wonen, maar met haar in ruzie te leven onder andere omwille van het feit dat hij (u) van haar niet meer in de woning mag ingeschreven worden. Hij (U) stelt die avond na het werk thuis te zijn gekomen en te hebben vastgesteld dat de binnendeur gesloten was. Door het raam zei hij (u) haar dat hij (u) zijn kledij wou en belde zijn broer om met een vrachtwagen alles te komen halen. Hij (U) ontkent haar met een mes te hebben bedreigd. Hij (U) zou haar enkel gezegd hebben dat hij (u) haar ging verlaten en alleen ging wonen. Op de terechtzitting van 10 september 2015 bleef de beklaagde (u) deze feiten ontkennen".

Mevrouw E.G. deelde aan de Administratie op 19/12/2017 mee dat zij u definitief verlaten had omwille van uw drug- en overmatig alcoholgebruik, uw illegale vrienden en illegale praktijken en dat zij haar veiligheid en die van haar dochter wou verzekeren voor de toekomst.

Uw middelengebruik heeft ongetwijfeld ook druk gelegd op uw volgende relaties. In het vonnis van 10/02/2023 lezen we dat uw afnemer K.D. verklaarde dat zijn vriendin Julie B. hem verlaten had voor u omdat zij volgens hem via u gemakkelijk aan cocaïne kon geraken (cf. infra). Deze (vermeende) relatie bleef in elk geval niet duren want uit het vonnis van 10/10/2024 blijkt dat de politie op 18/02/2024 diende tussen te komen naar aanleiding van een ruzie met uw vriendin S. G. We citeren: "Ter plaatse werd de deur geopend door een vrouw die duidelijk onder de indruk was van de feiten. Zij was buiten adem, kwam verward over en haar kledij was wanordelijk. De politie hoorde op de eerste verdieping die aan het rommelen was. Op dat ogenblik fluisterde S. G. de politie toe: "help mij". Ze leek duidelijk angstig. De politie riep de man (u) naar beneden. Hij (u) was duidelijk in een zichtbaar dronken toestand en werd door de politie geïdentificeerd als zijnde de tweede beklaagde (u). In een gesprek met de politie meldde hij (u) dat zijn vriendin hem had bedrogen met zijn beste vriend en dat ze daarom ruzie hadden gekregen. Toen de politie vaststelde dat de tweede beklaagde (u) nog geseind stond en hij (u) verzocht werd geen contact meer te zoeken met S. G. maar toch de woning terug wenste binnen te gaan, werd hij door de politie staande gehouden en horizontaal geboeid op de rug." In de politiedatabank ANG wordt u 3 keer vermeld voor belaging in 2024 en 2025 (onder PV [...] voor belaging, woonstschennis, bedreiging met bevel of voorwaarde en opzettelijke vernielingen, onder PV [...] en PV [...]);

Gezien dit toch om vrij recente feiten gaat, u geen enkel bezoek ontving tijdens uw detentie van 5/09/2024 tot 25/10/2024 en het eerste gevangenisbezoek van mevrouw D.B. pas plaats vond op 10/03/2025, maakt u geenszins aannemelijk dat u reeds 2 jaar een duurzame relatie met mevrouw D.B. onderhoudt; bovendien stelde de SUR vast dat uw huidige partner slechts een partieel zicht heeft op uw problematieken (nl. de omvang van uw drugprobleem en het voorwerp van uw diverse veroordelingen — cf. vonnis tot afwijzing ET van 22/05/2025).

Niettegenstaande we betwijfelen dat de relatie met uw partner stabiel en standvastig is vormt deze beslissing een inmenging in uw gezins- en privéleven zoals bedoeld in artikel 8 van het EVRM;

Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van uw gezinsleven.

Uw partner bezit de Belgische nationaliteit. Ondanks dat zij daar niet toe gedwongen kan worden, zou zij ervoor kunnen kiezen om zich (eventueel met haar meerderjarige dochters van 18 en 21 jaar) bij u te vestigen in een ander land waar u de kans zou hebben het gezinsleven met haar verder te zetten. Er worden thans geen precieze onoverkomelijke hinderpalen aangetoond, die de voortzetting van uw gezins- en privéleven als dusdanig verhinderen in uw land van herkomst of elders en evenmin dat u uw gezins- en privéleven enkel in België kan verderzetten. Indien de dochters van uw partner zouden verkiezen om in België te blijven, zouden zij hun intrek kunnen nemen bij haar zoon van 25, die al ruim 3 jaar zelfstandig in Gent woont. Mevrouw D.B. kan de contacten met haar kinderen verderzetten via korte bezoeken of via de moderne communicatiemiddelen. Indien zij zou beslissen om met haar kinderen in België te blijven, kan zij u komen bezoeken in uw land van herkomst en kunt u de contacten met haar blijven onderhouden via de moderne communicatiemiddelen.

Wat betreft uw Belgische 14-jarige dochter M.I. [...]10/2011 stellen we vast dat zij volgens uw detentiedossier slechts 4 keer met haar moeder op bezoek kwam tijdens uw detentie van 31/12/2016 en 06/06/2017 en dat haar laatste gevangenisbezoek van 03/05/2017 dateert. Dit is consistent met de informatie in uw dossier. Op 31/05/2017 legde de jeugdrechter u namelijk een totaal contactverbod op met uw dochter. U verklaarde op 08/10/2025 aan de migratiebegeleidster dat u opnieuw volwaardig contact hebt met uw dochter wanneer u uit de gevangenis bent en dat zij al is komen overnachten bij u en uw huidige vriendin thuis. U ging daarvan nog bewijzen voorleggen via uw advocaat, uw ex- en huidige partner, quod non. Hoewel het beginsel van het hoger belang van het kind in principe geldt in alle beslissingen die kinderen raken, heeft het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien heeft de uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarig kind niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van dit

*kind als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn kind, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft vanuit het land waarnaar u zal worden uitgewezen en er voor het kind geen beletsel bestaat om u te gaan opzoeken in uw land van herkomst.*

*Overwegende dat mevrouw E.G. in uw administratief dossier getuigt dat u nooit hebt omgekeken naar uw dochter en dat zij steeds alle kosten betaalde (cf. supra) ; dat u helemaal niet betrokken was bij de opvoeding van uw dochter, haar eerste woordjes, haar eerste stapjes, verjaardagen, eerste kleuterklas, oudercomité, cadeautjes voor sinterklaas en kerstmis, kleren of speelgoed kopen, dokters- en schoolfacturen, enz...; dat mevrouw E.G. met hulp van de stad Gent een aangifte van schijnerkenning had ingediend omdat zij er zeker van was dat u een kind bij haar had verwekt om het te kunnen erkennen en zo verblijf in België te bemachtigen, doch dat het Parket dit dossier op 20/06/2016 zonder gevolg had afgehandeld, wegens onvoldoende bewijzen.*

*Het Parket concludeerde dat u wel zeer weinig omkeek naar uw dochter, doch dat u de biologische vader was en in die tijd maandelijks 150 euro onderhoudsgeld betaalde. Overwegende dat de Administratie reeds bij haar beslissing tot beëindiging van uw verblijf van 13/03/2018 vaststelde dat u geen enkele financiële en affectieve band meer onderhield met uw kind, maar dat deze beslissing door de RVV werd vernietigd omdat ze niet binnen de 5 jaar na de erkenning van uw verblijfsrecht werd genomen;*

*Overwegende dat u in het kader van uw hoorrecht van 13/03/2025 en 08/10/2025 geen enkel recent bewijs van uw affectieve en financiële band en de huidige omgangsregeling met uw dochter voorlegt; dat het bestaan van dergelijke banden ook weinig aannemelijk is : waar u op 08/10/2025 verklaart dat uw dochter bij haar mama in Geraardsbergen woont blijkt uit het Rijksregister dat zij sinds 30/10/2024 in een andere gemeente ingeschreven staan; bovendien werkt u niet meer sinds 24/10/2023 en volgens het vonnis van de SUR dd. 22/05/2025 bent u niet eens in staat om in uw eigen behoeften te voorzien zodat het zeer twijfelachtig is dat u nog financieel bijdraagt aan de opvoeding van uw dochter;*

*Overwegende dat uit uw dossier genoegzaam blijkt dat uw ex-partner E.G.O. sinds de geboorte van uw dochter I. hoofdzakelijk instaat voor haar dagelijkse opvoeding en onderhoud en dat u kennelijk nooit uw verantwoordelijkheid als vader hebt opgenomen (cf. supra); dat het feit dat u een dochter heeft, u er evenmin toe heeft aangezet om uw leven over een andere boeg te gooien doch dat u volhardt in uw delinquent gedrag en uw druggebruik, waardoor u uw dochter nooit een veilige en stabiele thuis hebt geboden; dat mevrouw E.G. zich daarom genoodzaakt zag om alle contacten met u te verbreken teneinde haar veiligheid en die van haar dochter te verzekeren;*

*Zelfs indien u terug contact zou hebben met uw dochter, rechtvaardigen de door u gepleegde straffeiten de inmenging in de relatie met uw dochter; u kan deze contacten desgevallend verderzetten via de moderne communicatiemiddelen en uw dochter kan vrij in- en uit reizen mocht zij u kort in Tunesië willen bezoeken;*

*Overwegende dat het hoger belang van uw minderjarige kind bijgevolg niet geschaad wordt door deze beslissing tot beëindiging van verblijf; Bijgevolg maakt deze beslissing geen schending uit van artikel 8 EVRM.*

*Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van uw gezinsleven. Inzake immigratie heeft het EHRM bij diverse gelegenheden eraan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, S 23; EHRM 26 maart 1992, Beldjoudi/Frankrijk, S 74; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, S 43). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, S 39). Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen en in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayela en Kaniki Mitunga/België, S 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, S 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, S 67). Dat de contacten met uw huidige partner en uw dochter moeilijker zouden verlopen, is enkel en alleen te wijten aan uw persoonlijk gedrag.*

*Op 08/10/2025 verklaarde u nog verre familie — neven te hebben in België zonder vermelding van hun identiteit. In dat verband merken we op dat de banden met dergelijke verwanten enkel beschermd worden door artikel 8 EVRM indien er naast de afstammingsband een vorm van afhankelijkheid blijkt die verder gaat dan de normale affectieve en emotionele banden (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97). Dit ligt in casu niet voor, zodat de relaties met deze*

familieleden niet beschermd zijn. In geval van terugkeer naar Tunesië kunt u de contacten met hen nog steeds onderhouden via de moderne communicatiemiddelen.

Tenslotte verklaart u nog dat uw ouders, broer en zus in Tunesië wonen en dat u nog 2 ooms langs vaderszijde in Duitsland heeft.

Uit de belhistoriek van de gevangenis blijkt dat u inderdaad naar nummers in Tunesië (kengetal +216) en Duitsland (+49) telefoneert. In geval van terugkeer naar Tunesië kunt u de banden met uw familie ginder terug versterken en de contacten die u met uw ooms in Duitsland zou onderhouden, kunnen ook vanuit uw herkomstland verdergezet worden via de moderne communicatiemiddelen.

Sinds uw aanwezigheid in België hebt u zich herhaaldelijk schuldig gemaakt aan drughandel en eigendoms- en geweldsdelicten en u trok hier duidelijk geen lessen uit om u te herpakken. Gelet op uw volgehouden criminele ingesteldheid, uw verslavingsproblematiek en u thans niet over legale inkomsten beschikt om in uw eigen levensonderhoud te voorzien, is het risico op recidive reëel en vormt de beëindiging van uw verblijf een noodzakelijke maatregel ter preventie van nieuwe strafbare feiten. Uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen de bescherming van de maatschappij in het algemeen.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis, S1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening worden gehouden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

Uw familiale situatie werd hierboven reeds uitvoerig besproken.

In uw hoorrecht van 13/03/2025 en 08/10/2025 verklaart u sinds 2005 in België te zijn, hetgeen nergens bevestigd wordt. Uw administratief dossier bevat namelijk een Tunesisch paspoort met nummer [...] afgeleverd op 16/05/2006 in Tunesië en uw aanwezigheid werd het eerst opgemerkt begin oktober 2007 toen u illegaal binnen reisde met de trein vanuit Frankrijk (zie supra).

Momenteel bent u 41 jaar oud en staat vast dat u ongeveer 18 jaar in België bent, waarvan 13 jaar in legaal verblijf. We nemen dus aan dat u op 23-jarige leeftijd naar België kwam en dat u het grootste deel van uw leven hebt doorgebracht in Tunesië. Volgens het attest van het Huis van het Nederlands dd. 13/05/2008 dat u voorlegde bij uw regularisatie-aanvraag van 15/12/2009 zou u 12 jaar naar school zijn geweest in Tunesië en behaalde u er een diploma lager secundair onderwijs. Vermits u opgroeide in een Tunesisch gezin en uw kennissenkring voornamelijk uit landgenoten bestaat, bent u ongetwijfeld nog vertrouwd met de Arabische cultuur en tradities. Voor de migratiebegeleidster verklaarde u op 08/10/2025 Arabisch, Nederlands en Frans te kennen.

Uit de arresten van het Hof van Beroep Gent van 06/05/2025 en 21/10/2025 blijkt dat u nog beroep deed op een tolk Arabisch Nederlands. In uw vragenlijst van 13/03/2025 verklaarde u ook nog Engels en Italiaans te kennen.

Verder verklaarde u op 08/10/2025 aan de migratiebegeleidster in het bezit te zijn van een vervallen Tunesisch paspoort, een Belgische verblijfskaart (die ook verstreken is) en een Tunesische identiteitskaart.

Met betrekking tot uw economische integratie stelt u in 2013/2014 een VDAB-opleiding gevolgd te hebben voor heftruckchauffeur en dat u in die functie bij verschillende firma's in België gewerkt heeft (3-4 jaar bij Tailormade Logistics en een paar maanden als interim bij Van Moor). U hebt nooit in een ander land dan België gewerkt en u verbleef niet in een ander Europees land voor u naar België kwam.

Uit de tewerkstellingsdatabank Dolsis blijkt dat u tewerkgesteld was via interimarbeid op 08/08/2013 en 09/08/2013 voor rekening van ADECCO Personnel Services NV; op 12/09/2013 voor ASAP.BE NV; van 24/06/2013 tot 05/07/2013, van 11/07/2013 tot 17/07/2023, op 09/08/2013, en van 14/08/2013 tot 23/08/2013 en van 10/09/2013 tot 27/09/2013 bij SYNERGIE Belgium; u kon met een gewoon arbeidscontract aan de slag bij M. G. van 02/12/2013 tot 11/02/2014; van 22/07/2014 tot 01/01/2015 als interim voor KONVERT HR NV; van 03/07/2014 tot 17/07/2014 en van 04/03/2021 tot 26/03/2021 en van 06/04/2021 tot 23/04/2021 bij AIB NV; op 01/12/2020 en van 05/07/2022 tot 02/09/2022 bij ACCENT JOBS FOR PEOPLE NV. Uw langste job was als magazijnier bij de firma TAILORMADE LOGISTICS NV waar u bij de RSZ stond aangemeld van 07/01/2015 tot 24/01/2020 met een arbeidscontract voor onbepaalde duur. Ondanks uw detentie van 31/12/2016 tot 06/06/2017 kon u er het werk hernemen, zoals blijkt uit loonfiches in uw administratief dossier (tot 30/11/2017), maar toch verloor u uw vaste job.

Volgens informatie van de POD Maatschappelijke Integratie dd. 04/09/2025 kon u terugvallen op een leefloon van het OCMW Gent van 03/09/2022 tot 30/04/2023. U hebt daarna nog 3 maanden als interim gewerkt voor

*Randstad van 13/04/2023 tot 14/07/2023 en uw laatste tewerkstelling dateert van 13/10/2023 tot 24/10/2023 bij restaurant Cucina per Tutti BV in Laarne.*

*In totaal hebt u dus ongeveer 6 jaar gewerkt op een verblijfsduur van 18 jaar.*

*U verklaarde op 22/05/2025 voor de SUR dat u momenteel werkzoekende bent, maar u kon geen enkel perspectief voorleggen. Volgens het vonnis dd. 19/12/2024 testte u bij een multipaneltest positief op T HC, cocaïne en benzodiazepyl.. U verklaarde soms een probleem met alcohol en drugs te hebben. Het spreekt voor zich dat uw middelengebruik niet bevorderlijk is om een job te vinden, laat staan te behouden. Zolang u uw verslavingsproblematiek minimaliseert en de noodzaak niet inziet om deze aan te pakken, hypothekeert u uw kansen op een stabiele tewerkstelling.*

*Niettegenstaande u in het verleden actief bent geweest op de arbeidsmarkt, is dat alleen nog geen bewijs dat u bent geïntegreerd in de Belgische samenleving. We wijzen erop dat economische activiteit duidelijk niet voldoende is geweest om u voldoende stabiliteit en een kader te bieden om strafbare feiten te voorkomen. Hoewel algemeen wordt aangenomen dat werken en een opleiding volgen een positieve, zelfs doorslaggevende factor zijn voor re-integratie in de samenleving, in die zin dat werk inkomen oplevert, bezigheid biedt en, meer in het algemeen, een kader voor het leven en handelen van individuen vormt, lijkt dit in uw geval, gezien uw antecedenten, niet voldoende om de dreiging die u voor de samenleving vormt, te verminderen. Er moet namelijk worden benadrukt dat u bepaalde strafbare feiten heeft gepleegd terwijl u een baan had (cf. feiten van diefstal met braak en inklimming van 19/09/2013 en 24/09/2013 en feiten van heling gepleegd tussen 16/12/2016 en 30/12/2016). Met andere woorden, het feit dat u tijdens deze periode verschillende legale en stabiele beroepsactiviteiten heeft uitgeoefend, heeft u er niet van weerhouden een criminele weg in te slaan. In dit geval lijkt de enige professionele factor, zonder diepgaande reflectie over fouten uit het verleden (zie hierboven), dus niet voldoende om een meer algemene integratie in de samenleving te rechtvaardigen.*

*Hoe dan ook vormt uw in België opgedane werkervaring een troef in het land van herkomst.*

*Met betrekking tot uw gezondheidstoestand verklaarde u op 08/10/2025 dat u een puffer heeft voor uw astma doch dat dit u niet belemmert te reizen of naar uw herkomstland terug te keren. Uit uw dossier blijkt echter wel dat u regelmatig alcohol en verdovende middelen gebruikt. Hoewel dergelijke middelen zeker geen gunstig effect hebben op uw lichamelijke en geestelijke gezondheid, zijn er geen aanwijzingen dat het gebruik ervan tot op heden blijvende gevolgen heeft gehad. Aangezien u geen enkel medisch attest voorlegt, wordt een mogelijke schending van artikel 3 EVRM niet aannemelijk gemaakt.*

*Als redenen waarom u niet naar Tunesië kunt terugkeren haalt u aan dat u al 20 jaar uw leven in België hebt opgebouwd, dat u niemand meer in Tunesië heeft (nochtans antwoordt u in dezelfde vragenlijst dd. 08/10/2025 op vraag 7 dat uw ouders en broer en zus daar nog wonen en volgens de belhistoriek van de gevangenis telefoneert u nog regelmatig naar Tunesië — landnummer +216) en dat u hier een job heeft (quod non) en uw partner en uw dochter (zie argumentatie hierboven).*

*Tijdens uw jarenlang verblijf in België heeft u voornamelijk een uiterst beladen strafblad opgebouwd en heeft u weinig positiefs bijgedragen aan onze samenleving. U liep reeds 10 correctionele en 4 politionele veroordelingen op en bent duidelijk hardleers. U werd al definitief veroordeeld tot 89 maanden cel (of 7 jaar en 5 maanden) en 2 werkstraffen voor een totaal van 200 uren. U verbleef in detentie van 03/08/2008 tot 16/12/2008, van 11/04/2013 tot 17/06/2013, van 31/12/2016 tot 06/06/2017, van 20/12/2017 tot 17/05/2019 onder elektronisch toezicht met een strafonderbreking van 22/12/2017 tot 03/10/2018, op 02/07/2020 werd u opgesloten omdat u een werkstraf van 80 uren niet volledig had uitgevoerd maar kon u opnieuw profiteren van een strafonderbreking tot aan uw vrijstelling op 09/07/2020, u zat opnieuw onder het gewoon regime van 05/09/2024 tot 25/10/2024 en van 09/03/2025 tot 28/07/2025. Sedert 27/09/2025 voert u uw achtste detentie uit in de strafinrichting van Gent en uw voorlopig strafeinde is momenteel voorzien op 01/07/2028. U hebt in totaal reeds 21 maanden uitgezeten onder het gewoon regime en 7,5 maanden onder elektronisch toezicht. Dat u uw eigen gedrag niet in vraag stelt, blijkt temeer uit het feit dat u ook tijdens uw probatievoorwaarden en uw elektronisch toezicht nieuwe feiten pleegde. Tijdens uw huidige detentie kreeg u al 2 tuchtmaatregelen van afzondering opgelegd van respectievelijk 30 dagen (van 9/10/2025 tot en met 8/11/2025) omdat u in het bezit was van hasj en cannabis en 7 dagen vanwege een schermutseling op cel (van 10/11/2025 tot en met 16/11/2025).*

*Uw gebrek aan integratie komt ook tot uiting in uw relaties met de administratieve en gerechtelijke autoriteiten. Op 18/02/2024 heeft u zich schuldig gemaakt aan weerspanningheid. Respect voor politieambtenaren is echter een sociale norm die niet mag worden overtreden. Politieagenten vervullen een zeer belangrijke functie door de wetten te handhaven en de openbare orde te handhaven. Niets rechtvaardigt dan ook dat u zich ongepast tegenover hen gedraagt. De afgelopen jaren hebben de Belgische autoriteiten zich ingezet om wederzijds respect tussen burgers en vertegenwoordigers van veiligheidsberoepen zoals brandweerlieden, vredeshandhavers en politieagenten te bevorderen.*

Zo is de bewustmakingscampagne #wederzijdsrespect opgezet om het vertrouwen te versterken en het samenleven te bevorderen door middel van een positieve dialoog. In een tijd waarin politici en burgers zich steeds meer inzetten voor de bestrijding van geweld tegen politieagenten, valt u hen schaamteloos aan.

Uit niets blijkt dat de banden die u met België hebt opgebouwd van dergelijke uitzonderlijke aard zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijkt geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden hebt miskend. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt van het plegen van strafbare feiten. Hoewel aangenomen kan worden dat een terugkeer naar Tunesië enige aanpassing zal vergen, gelet op het jarenlang verblijf in België, maakt u geenszins aannemelijk dat er onoverkomelijke obstakels daartoe zijn (cf. EHRM, Munir Johana v. Denmark, 12 januari 2021). Zelfs indien uw re-integratie in Tunesië wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cf. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, 555). U kunt immers terugvallen op een sociaal vangnet gezien uw ouders en broer en zus er wonen. Uit uw strafdossier blijkt dat uw kompanen voornamelijk landgenoten zijn. Ook zij hebben er ongetwijfeld nog vrienden en kennissen die zij zouden kunnen aanspreken om u te helpen bij uw re-integratie aldaar. Hoe dan ook laat uw leeftijd toe te veronderstellen dat u in staat bent om op zelfstandige basis uw leven in Tunesië opnieuw op te bouwen en uw banden met dat land terug aan te sterken. Dat u België dient te verlaten, is enkel en alleen te wijten aan uw persoonlijk gedrag.

Uw alcohol- en druggebruik vormen onmiskenbaar de rode draad in uw crimineel parcours.

In de politiedatabank ANG bent u sedert 2007 veelvuldig gekend vanwege bezit en verkoop van drugs (14x), inbraken en winkeldiefstallen (19x), opzettelijke slagen en verwondingen (8x), verboden wapenbezit (6x), opzettelijke vernielingen (4x), bedreigingen (4x) en belaging (4x). U werd ook 2 keer geverbaliseerd voor overtredingen van de coronawet, 2 maal voor woonstschennis en verder bent u gekend voor weerspannigheid, schijnhuwelijk, parentele ontvoering van minderjarigen, doodslag en bijzondere wet op alcohol/dronkenschap, verduistering en vernietiging, en 2 maal voor ontvluchting van gevangenen. Daarbij maakte u gebruik van meerdere aliases om het werk van politie en gerecht te bemoeilijken. Het gebruik van een alias — dat wil zeggen een valse naam of pseudoniem — lijkt in sommige gevallen onschuldig, maar wordt problematisch wanneer deze verhulling wordt gebruikt om handelingen te verrichten die in strijd zijn met de wet of het algemeen belang. Veel mensen gebruiken namelijk fictieve identiteiten om de openbare orde te verstoren of aan het gerecht te ontsnappen. Een dergelijke praktijk vormt een ernstig gevaar voor de samenleving.

U werd tot nu toe 10 keer definitief correctioneel en 4 keer politieel veroordeeld en voert momenteel uw achtste detentie uit in de strafinrichting van Gent waardoor u beschouwd wordt als een echte draaideurcrimineel. U werd 2 keer veroordeeld voor handel en bezit van verdovende middelen, 5 keer voor vermogensdelicten (diefstal en heling), 2 keer voor opzettelijke slagen en verwondingen en 3 keer voor verboden wapenbezit.

Momenteel voert u uw definitief geworden straffen uit van het Hof van beroep Gent dd. 06/05/2025 en 21/10/2025 en de Correctionele rechtbank van Gent dd. 10/04/2025. Uw strafeinde is pas voorzien op 01/07/2028. Bovendien laat uw gedrag in de gevangenis ook te wensen over vermits u sinds 27/09/2025 al 2 tuchtmaatregelen opliep, nl. 30 dagen afzondering van 09/10/2025 tot en met 08/11/2025 wegens het bezit van hasj en cannabis en 7 dagen afzondering van 10/11/2025 tot en met 16/11/2025 naar aanleiding van een schermutseling op cel.

We schetsen hierbij een overzicht van uw verschillende wapenfeiten.

Op 28/11/2008 werd u onder de valse identiteit van W. A. [...] /06/1988 (uw echte identiteit was toen nog onbekend) een eerste keer veroordeeld tot 1 jaar cel en een geldboete van 1000 euro met 3 jaar uitstel behalve 6 maand effectief en 100 euro effectief wegens bezit en handel van 36 gram cocaïne en 50 gram mengpoeder. U had deze feiten op 02/08/2008 gepleegd met een andere reeds veroordeelde drugcrimineel. U zat voor deze feiten een eerste keer in de gevangenis van 03/08/2008 tot 16/12/2008. Na uw vrijlating werd u nog verschillende keren door de politie aangetroffen in illegaal verblijf en in het bezit van drugs, zoals blijkt uit uw administratief dossier. U leerde in de zomer van 2010 een Belgisch meisje kennen (mevrouw O. E.G.) doch op 12/12/2011 meldden haar moeder en haar broer op de stad Gent dat zij tegen jullie relatie gekant waren vanwege uw illegaal verblijf, uw drank- en druggebruik en uw criminele activiteiten (drugs, inbraken en bedreigingen geuit tegen haar familie). U zou zelfs de woning van haar ouders in Tunesië hebben volgestouwd met gestolen goederen en er een vriend te slapen hebben gelegd.

Op 03/06/2013 diende u zich met 2 landgenoten te verantwoorden voor de rechtbank naar aanleiding van diefstal met braak van computermateriaal ten nadele van THINLINE BVBA en J. V.S. en F. R. (feit gepleegd op 11/04/2013). In het vonnis van 17/06/2013 lezen we : "De tweede beklaagde MEJRI bekende de diefstal. M. of A. gooiden volgens hem (u) het raam in. Zij gingen alle drie naar binnen en namen een computer, een scherm, een toetsenbord en muis mee. Toen ze achtervolgd werden door de politie, probeerden ze zich te verstoppen in het appartementsgebouw waar hij (u) woont. De diefstal werd volgens hen niet op voorhand gepland doch werd onder invloed van alcohol gepleegd. Zij wilden de goederen verkopen. (...) Dergelijke feiten getuigen van een gebrek aan respect voor de eigendommen van anderen en brengen de benadeelden aanzienlijke schade toe. Nachtelijke inbraken verhogen ook sterk het onveiligheidsgevoel in de samenleving. De beklaagden dienen in te zien dat zij enkel door eigen arbeidsinspanningen een zekere welstand kunnen bereiken." U had in ondergeschikte orde om een werkstraf gevraagd doch omdat u zelf had aangegeven vroeger reeds veroordeeld te zijn geweest onder een valse naam, legde de rechtbank u een gevangenisstraf van 10 maanden met 5 jaar uitstel op behalve de reeds ondergane voorhechtenis van 11/04/2013 tot 17/06/2013. U was met uw medebeklaagden ook hoofdelijk gehouden tot betaling van een schadevergoeding van 3.980 euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten en de gerechtelijke intrest en een rechtsplegingsvergoeding van 715 euro aan de burgerlijke partij.

Op 24/09/2015 werd u veroordeeld voor feiten van intra-familiaal geweld jegens uw partner O. E.G.. U werd vervolgd voor diverse feiten van opzettelijke slagen en verwondingen deels met tijdelijke arbeidsongeschiktheid, bedreigingen en inbreuk op de wapenwet, gepleegd tussen 17/07/2014 en 29/03/2015. Het feitenrelaas werd reeds omstandig weergegeven onder het deel betreffende uw gezinsleven (zie supra). De rechter oordeelde : "De gevolgen waren ernstig. Het slachtoffer diende naar aanleiding van de feiten van 27 maart 2015 gehospitaliseerd te worden en was enkele dagen arbeidsongeschikt. De feiten geven blijk van een agressieve ingesteldheid en van een totaal gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van een ander. Het gegeven dat de beklaagde (u) er niet voor terugdeinst zijn ex-partner te bedreigen met een mes en een aanslag op haar leven, verontrust de rechtbank. Dergelijk gedrag kan niet worden aanvaard in een geciviliseerde samenleving. Er zijn andere wegen voorhanden om geschillen te beslechten. (...) Op de vraag van beklaagde om hem een werkstraf op te leggen, gaat de rechtbank niet in. Dit zou een ongepaste bestraffing vormen." U kreeg een gevangenisstraf van 12 maanden met 5 jaar probatie-uitstel voor 10 maanden en een geldboete van 600 euro opgelegd "in de hoop verdere recidive te vermijden en u tot inkeer te brengen".

Onder uw probatievoorwaarden diende u onder meer uw werk te behouden en door uw eigen gedrag geen aanleiding te geven tot ontslag en een cursus agressiebeheer en partnergeweld te volgen. U diende ook een schadevergoeding van 875 euro te betalen aan mevrouw E.G., te vermeerderen met de vergoedende intresten en de gerechtelijke intrest en een rechtsplegingsvergoeding van 440 euro.

Wat betreft het geweld tegen vrouwen — waaraan u zich tweemaal schuldig heeft gemaakt — herinneren wij er bovendien aan dat het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (CETS nr. 210), dat door België op 14 maart 2016 is geratificeerd, de verdragsluitende staten de verplichting oplegt om "vrouwen te beschermen tegen alle vormen van geweld; geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te voorkomen, te vervolgen en uit te bannen" (art. 1). We kunnen echter alleen maar vaststellen dat u zich tegenover verschillende partners problematisch en zelfs gewelddadig hebt gedragen en dat u daar tot op heden geen spijt van hebt, wat doet vermoeden dat het om een zich herhalend patroon gaat. Het gebrek aan besef van de ernst van uw daden en het uitblijven van inkeer doen vermoeden dat u een reëel gevaar vormt voor vrouwen, een gevaar dat de overheid niet kan tolereren.

Daags na dit vonnis diende u zich op de zitting van 25/09/2015 te verantwoorden voor een diefstal met braak gepleegd met uw Tunesische kompaan M. A.. op 24/09/2013 in Deinze ten nadele van M.L. en 3 diefstallen van geld, bankkaarten, een SIS-kaart en identiteitskaart, klantenkaarten en een waardebon en een gsm alsook 2 pakken sigaretten gepleegd op 19/09/2013 te Merelbeke ten nadele van Bofrost CV, en slachtoffers C.V. en M.G., in staat van herhaling. We citeren uit het vonnis van 09/10/2015: "De eerste (u) en de tweede beklaagde pleegden een drieste inbraak. Dergelijk gedrag getuigt van een gebrek aan respect voor andermans eigendom en de maatschappelijke normen.

De emotionele impact op het slachtoffer kan niet genoeg benadrukt worden. Inbraken schenden de privacy van mensen op een bijzonder indringende wijze. De eerste beklaagde(u) maakte zich bovendien schuldig aan diefstal. (...) De eerste beklaagde (u) is gekend onder diverse aliassen. Hij (U) werd reeds correctioneel veroordeeld voor inbreuken op de drugwetgeving. Hij (U) bevindt zich in staat van wettelijke herhaling en kan geen gunsten meer genieten. Op de behandelende zitting stelde de eerste beklaagde (u) dat hij zijn leven herpakt heeft. Getuige hiervan zijn (uw) bekentenis over de gepleegde feiten, waar hij (u) doorheen het strafonderzoek volhield er niet mee te maken hebben. Hij (U) zou zich niet meer ophouden in het milieu waarin de tweede beklaagde nog steeds vertoeft. Intussen heeft hij (u) een dochter voor wie hij een voorbeeld wil zijn. Hij (U) heeft een vast werk en legde hiervan een stuk voor. Ook drukte hij (u) zijn spijt uit

tegenover de aanwezige burgerlijke partij. Zijn (Uw) houding kwam de rechtbank geloofwaardig over. (...). De rechtbank acht het belangrijk dat deze beklaagde (u) zijn verantwoordelijkheid voor zijn werk en zijn dochter verder opneemt. " Om uw toekomst niet nog meer te hypothekeren kreeg u een werkstraf van 120 uren. U diende tevens een burgerlijke schadevergoeding te betalen van 392,80 euro te vermeerderen met de vergoedende en de gerechtelijke intresten.

Niettemin volhardde u in uw delinquent gedrag en bleef u omgaan met foute vrienden, zoals blijkt uit het arrest van het Hof van Beroep te Gent van 03/10/2017, waarin u schuldig werd bevonden aan 6 feiten van heling van gestolen goederen. Deze feiten pleegde u tussen 16/12/2016 en 30/12/2016. Volgens het strafdossier werden in uw woning een grote hoeveelheid verduisterde juwelen, horloges, zonnebrillen, parfums, gsm's, autoradio's, fototoestellen, elektronica en fietsen teruggevonden. 'Op grond van de strafinformatie kan onmogelijk betwist worden dat er tussen de beklaagde A. M. en de beklaagde A. M. voorafgaande afspraken bestonden nopens de inbraken (...), waarbij eerstgenoemde (u) zou instaan voor de heling van de goederen gestolen door de laatstgenoemde. Dit wordt aangetoond door de vaststelling dat O. E.G., de ex-vriendin van beklaagde A.M., op basis van door hem verschaft informatie op vrij accurate wijze aan de politie kon vertellen wanneer en waar de inbraken werden gepleegd, en in bepaalde gevallen zelfs welke goederen tijdens een welbepaalde inbraak werden ontvreemd, hetgeen ontegensprekelijk wijst op een voorafgaand onderling beraad. (...) Het Hof acht de door de eerste rechter bepaalde bestraffing in hoofde van de beklaagde A. M. (hoofdgevangenisstraf van 15 maanden) passend en noodzakelijk om hem ertoe te bewegen om zich voortaan normconform te gedragen. (...) Zoals ook de eerste rechter kan het hof onmogelijk voorbijgaan aan de vaststelling dat de beklaagde A.M. in het recente verleden reeds meermaals werd veroordeeld wegens vermogens- en andere delicten en uit deze rechterlijke tussenkomsten, waarbij hem middels uitstel van tenuitvoerlegging van de opgelegde vrijheidsstraffen telkens de kans werd geboden om zich te herpakken, kennelijk geen enkele lering trok. Integendeel werden de onder de thans bewezen verklaarde tenlasteleggingen bedoelde feiten gepleegd terwijl hij (u) onder probatie-toezicht stond. Aangezien in de beklaagde A.M. kennelijk geen enkel vertrouwen kan worden gesteld, bestaat er geen enkele reden voor het hof om zich milder dan de eerste rechter te betonen." IJ werd met uw kompaan hoofdelijk gehouden tot betaling van een schadevergoeding van 7.500 euro, meer de vergoedende en de gerechtelijke intresten en een rechtsplegingsvergoeding aan burgerlijke partij K.E en een schadevergoeding van 2.775 euro, meer de vergoedende en de gerechtelijke intresten en een rechtsplegingsvergoeding aan burgerlijke partij C. D.

Bij vonnis dd. 27/03/2019 werd u schuldig bevonden aan het toebrengen van slagen en verwondingen aan het slachtoffer J.L. op 10/12/2018, nadat deze eerst op straat was aangevallen en verwond met een mes door eerste beklaagde M. B..

De rechtbank stelde dat "de feiten bijzonder ernstig zijn en getuigen van een totaal verstoord normen-en waardenpatroon in hoofde van vooral de eerste beklaagde, maar ook van tweede beklaagde (u), die totaal geen respect hebben getoond voor de fysieke integriteit van een andere persoon. (...) De tweede beklaagde (u) vond het daarbij nodig er nog een schep bovenop te doen en een al gewond slachtoffer nog bijkomende slagen toe te brengen. (...) Op het moment van de feiten stond hij (u) onder elektronisch toezicht." U had ter zitting in ondergeschikte orde om een autonome werkstraf gevraagd. Omdat u slechts een beperkt aandeel bij de feiten had, ging de rechtbank hierop in en kreeg u een werkstraf van 80 uren met een vervangende gevangenisstraf van 6 maanden en u diende een schadevergoeding van 500 euro te betalen aan J.L., te vermeerderen met de vergoedende en gerechtelijke intresten, alsook een rechtsplegingsvergoeding van 150 euro.

Omdat u deze werkstraf slechts gedeeltelijk uitvoerde, werd u op 02/07/2020 gearresteerd en opgesloten in de gevangenis van Gent om het resterende gedeelte van de vervangende gevangenisstraf (met name 4 maanden en 6 dagen) uit te voeren. De directie kende u de modaliteit van elektronisch thuistoezicht toe en u kreeg diezelfde dag een strafonderbreking in afwachting van een enkelband. Op 09/07/2020 werd u echter al in voorlopige vrijheid gesteld.

Op 25/06/2021 werd u bij verstek veroordeeld tot een geldboete van 1.200 euro voor verboden wapendracht, in staat van herhaling. Bij een bestuurlijke actie op 5 mei 2020 had de politie u in het bezit van een springmes bevonden. U verklaarde dat dit mes diende om uw fiets te repareren en dat u zich ervan bewust was dat dit een verboden wapen betrof.

U werd reeds driemaal veroordeeld voor inbreuken op de wapenwetgeving. Het voorhanden hebben van wapens bevordert het gebruik ervan en veroorzaakt gevoelens van onveiligheid in de samenleving. U heeft hiermee een potentieel gevaarlijke situatie gecreëerd, omdat het voorhanden hebben van wapens kan leiden tot het gebruik ervan en dus een onaanvaardbaar risico voor de veiligheid van personen kan meebrengen.

Ten tijde van deze veroordeling was u weer actief in het drugsmilieu, zoals blijkt uit het vonnis van 10/02/2023 waarbij u opnieuw bij verstek werd veroordeeld tot 18 maanden cel en een boete van 8.000 euro uit hoofde van bezit en verkoop van cocaïne, het gemakkelijk van of aanzetten tot het gebruik van

verdovende middelen en het voorhanden hebben van een verboden wapen, nl. een boksbeugel, in staat van wettelijke herhaling. Deze feiten pleegde u van 23 juni 2021 tot en met 24 december 2021. We citeren uit dit vonnis: "Op 23 december 2021 om 23u47 stelde een politieploeg, belast met een overlastactie ter hoogte van de Citadellaan te Gent, het volgende vast. Zij herkenden de eerste beklaagde (u) ambtshalve. Hij (U) stond in het portaal van huisnummer 7. Ambtshalve wist de politie dat dit niet zijn (uw) woning betrof. Hij (U) was druk doende met zijn (uw) gsm. Nadat hij (u) het portaal verliet en de Overpoortstraat in wandelde, werd hij (u) door de politie gearresteerd. De politie stelde dat hij (u) nerveus overkwam en voortdurend berichtjes typte op zijn (uw) gsm. De politie vroeg hem (u) hiermee te stoppen. Bij de gerechtelijke fouille werd enkel 180 euro cash geld gevonden. Hij (U) deelde mee dat dit bestemd was voor vertier in het uitgangsleven. De politie stelde dat horecazaken ten gevolge van de huidige coronamaatregelen om 23u00 dienden te sluiten. De eerste beklaagde (u) zette na de controle zijn tocht verder. Hij (U) maakte een tussenstop aan zijn (uw) woning. Enkele minuten later stelde de politie vast dat de beklaagde (u) zich terug naar het portaal van huisnummer 7 in de Citadellaan begaf. De politie besliste om 00u11 om opnieuw tot controle van de eerste beklaagde (u) over te gaan. Toen hij (u) het dienstvoertuig opmerkte, wandelde hij (u) richting de Jan Frans Willemstraat, waar zij hem (u) staande hielden. Net voor de controle stapte een man richting de eerste beklaagde (u), doch hij begaf zich terug naar zijn voertuig met kentekenplaat XXX toen hij zag dat de eerste beklaagde (u) door de politie werd aangesproken. De eerste beklaagde (U) deed bij aanvang van de controle onmiddellijk een mondmasker aan en mompelde als hem iets gevraagd werd. Uit zijn (uw) zakken haalde hij (u) een wietpijpje. De gerechtelijke fouille resulteerde negatief. Op vraag om zijn (uw) mond te openen deed hij (u) dit vluchtig, waarna hij (u) deze opnieuw sloot. Hij (U) weigerde nadien elke medewerking en deed pogingen om iets in te slikken. De politie probeerde dit te verhinderen door lichte druk uit te oefenen op zijn (uw) keel en bracht de eerste beklaagde (u) naar de grond aangezien hij (u) zich bleef verzetten. Na het boeien stelde de politie vast dat er twee bolletjes cocaïne lagen ter hoogte van zijn (uw) mond. Onder zijn (uw) torso troffen zij nog drie bolletjes cocaïne aan. De beklaagde had daarnaast 210 euro cash geld bij. Het geld, de cocaïne en zijn (uw) gsm werden in beslag genomen. Het bleek te gaan om 3,27 gram cocaïne. De beklaagde (U) beweerde geen bolletjes te hebben ingeslikt en derhalve geen medische bijstand nodig te hebben. Terwijl de politie hiermee doende was, werd door een andere ploeg om 00u20 vastgesteld dat iemand de woning van de eerste beklaagde (u) verliet. Om 00u30 werd deze man geïntercepteerd. De politie stelde dat hij cocaïne en hasjesj probeerde te verstoppen in een rioolputje. Hij verklaarde tijdens de fouille spontaan dat hij al drie à vier keer coke kocht op dit adres. Hij wou coke kopen voor zichzelf, maar de verkoper stopte hem een aantal paxons met cocaïne en hasjesj toe en vroeg hem dit mee te nemen (...) omdat er volgens hem "iets aan de hand was". Uit het verhoor blijkt dat bij de fouille 4,21 gram cocaïne, 0,30 gram cannabis, 2,40 gram hasjesj en 1 weegschaal werden aangetroffen. De politie vatte op 24 december 2021 om 00u30 een huiszoeking heterdaad aan op het adres van eerste beklaagde (u). Laatstgenoemde had meegedeeld dat zijn neef aldaar aanwezig zou zijn. (...) Bij de huiszoeking die met een drugshond werd uitgevoerd werden geen verdovende middelen aangetroffen. Er werden wel een mes, een bajonet en een boksbeugel aangetroffen en in beslag genomen. Er werden daarnaast een geld detector machine, een rol met plastic zakjes en een plastic spatel in beslag genomen. Het voertuig met kentekenplaat XXX werd intussen geïntercepteerd. De inzittenden werden geïdentificeerd als R.Y., E.K. en K.K. Laatstgenoemde deelde de politie mee dat zij net drie gram cocaïne zouden kopen van een dealer wiens naam hij niet kent. (...)

Hij ging hietvoor 120 euro betalen. Hij (U) zou woonachtig zijn in de [...]. Ze hadden afgesproken aan het kruispunt van de Citadellaan en de Jan Frans Willemstraat omdat er aan zijn (uw) woning veel politiecontroles zouden zijn. Hij kent deze dealer (u) al een tweetal maand en heeft er al een vijftientalkeer van hem (u) gekocht voor ongeveer 600 euro.

Hij stelde de politie in het bezit van het telefoonnummer van de dealer (u). (...) De politie wou de gsm van de eerste beklaagde (u) manueel uitlezen, doch hij (u) gaf hiertoe tot tweemaal toe een foutieve ontgrendelingscode, waardoor uitlezing niet mogelijk was. (...) Ze stelden dat de beklaagde (u) tussen 4u02 en 4u27 verschillende keren opgebeld werd, waaronder door personen die politieel gekend stonden voor drugsfeiten. (...) De eerste beklaagde (u) werd op 24 december 2021 verhoord. Hij (U) verklaarde alleen te wonen in het appartement in de Voetweg. Hij (U) werkt als truckchauffeur en verdient hiermee tussen de 1.700 en 2.000 euro per maand. Hij (U) bevestigde de uitlezing van zijn (uw) gsm te weigeren, nu er veel privé zaken op zijn (uw) toestel staan. Er zouden geen druggerelateerde berichten teruggevonden worden. Hij (U) gebruikt wel drugs waardoor hij (u) soms aan een vriend vraagt waar hij (u) kan kopen, of omgekeerd. Hij (U) gebruikt marihuana, hasj en cocaïne en dit sinds vijf à zes jaar. Hij (U) gebruikt niet zo veel. Hij (U) let niet op de hoeveelheid die hij (u) gebruikt. Hij (U) gebruikt één keer per dag. Hij (U) verklaarde dat de vijf paxons cocaïne die gisteren op hem (u) werden aangetroffen voor eigen gebruik waren. Samen zal dit niet meer dan drie gram zijn. Hij (U) had deze niet verstoppt in zijn mond maar in de buidelzak van zijn trui. Hij (U) verklaarde dat hij (u) de inzittenden van het voertuig dat door de politie gecontroleerd werd niet kent. Hij (U) had met niemand afgesproken. Op de confrontatie met het feit dat hij (u) die nacht verschillende oproepen kreeg op zijn (uw) in beslag genomen gsm, verklaarde hij (u) dat hij afgesproken had met een vriend die hem waarschijnlijk belde omdat hij niet reageerde. Het nummer van die vriend is niet opgeslagen in zijn (uw) telefoon. Hij (U) heeft nog nooit drugs verkocht, dus hij (u) werd zeker niet gebeld door personen die drugs

wilden kopen. Er komen soms wel vrienden bij hem (u) thuis om samen te gebruiken. Dit gaat om veel personen en gebeurt elke dag. Hij (U) is daar telkens bij aanwezig. Hij (U) verklaarde dat de man die in zijn (uw) woning aanwezig was bij de huiszoeking zijn (uw) neef K.B. betrof. Zijn (Uw) neef heeft geen papieren en geen plaats om te slapen. Als zijn (uw) neef drugs verkoopt heeft hij (u) daar niets mee te maken. Met betrekking tot de boksbeugel aangetroffen in zijn (uw) woning verklaarde hij (u) deze gekocht te hebben in een wapenwinkel. Hij (U) heeft dit omdat hij (u) het leuk vindt. De politie bevroeg de eerste beklaagde (u) over de merkkledij aangetroffen in zijn (uw) woning en vertoonde hem (u) hiervan foto's. De eerste beklaagde (u) likte hierbij aan zijn (uw) handen en raakte de hem (u) overhandigde processen verbaal aan. Toen de politie hem (u) hierover aansprak begon hij (u) te roepen en nam hij (u) zijn (uw) mondmasker af. Hij (U) riep: "Jij moet niet tegen mij spreken. Jullie maken mij kwaad. Idioten". De eerste beklaagde (U) weigerde nadien nog verdere verklaringen af te leggen. (...) Op 18 januari 2021 werd K.K. opnieuw verhoord. Hij herkende de eerste beklaagde (u) formeel bij de fotovoorlegging. Hij verklaarde de eerste beklaagde (u) te kennen via A. T. Hij kocht het afgelopen halfjaar om de twee à drie dagen van hem (u). Hij kocht ongeveer 20 à 30 gram in die periode. De eerste beklaagde (u) vroeg normaal 50 euro per gram maar hij betaalde maar 40. Hij heeft één keer bij hem (u) thuis gebruikt. Er waren toen twee meisjes aanwezig die eveneens aan het gebruiken waren. Zijn vrienden S., K.E. en A. T. zouden al veel langer kopen bij de eerste beklaagde (u). K.D. koopt ook cocaïne bij eerste beklaagde (u). De politie identificeerde M. V.D. V. als één van de personen door wie de eerste beklaagde (u) in de nacht van 23 op 24 december 2021 werd opgebeld nadat zijn gsm in beslag werd genomen. Op 18 januari 2022 werd M. V.D. V. verhoord, waarbij zij de eerste beklaagde (u) in een fotovoorlegging formeel herkende. Ze verklaarde niet meer te weten waarom ze de eerste beklaagde (u) belde. Ze kent hem (u) al lang en vindt hem wel knap. Ze weet dat hij (u) cocaïne gebruikt en verkoopt. Ze heeft bij hem (u) thuis cocaïne gebruikt en betaalde hiervoor 40 euro. Dit gebeurde in het verleden drie à vier keer. Er waren nog andere personen bij hem (u) thuis, maar ze kent deze niet. Op 18 januari 2022 werd K.D. verhoord, waarbij hij de eerste beklaagde (u) in een fotovoorlegging formeel herkende. Hij verklaarde dat zijn ex-vriendin J. B. hem verlaten heeft voor de eerste beklaagde (u). Hij denkt dat ze hem verlaten heeft omdat ze via de eerste beklaagde (u) gemakkelijk aan cocaïne kan geraken. Hij is zelf niet bevriend met hem (u). Sinds eind december kon hij noch Julie noch de eerste beklaagde (u) bereiken. Hij is wel eens in de buurt van de woning van de eerste beklaagde (u) geweest om Julie te zoeken. Hij is er zeker van dat ze cocaïne krijgt van hem (u). Hij is nooit in de woning van de eerste beklaagde (u) geweest. (...) De gsm van de eerste beklaagde (u) werd na opheffing van de beveiliging uitgelezen op 17 februari 2022. De politie stelde in de gsm tientallen gesprekken aangetroffen te hebben die erop wezen dat de eerste beklaagde (u) cocaïne verkocht. In de periode van 31 oktober 2021 tot 23 december 2021 wezen minstens 40 gesprekken duidelijk op drugsverkoop.

De rechter stelde : "Het gebruik van cocaïne veroorzaakt ernstige menselijke schade, zowel op psychologisch als fysiek vlak, en heeft nog tal van andere nefaste maatschappelijke gevolgen. De eerste beklaagde (u) schafte zich deze drugs aan, met het oog op zowel eigen gebruik als het verder verhandelen ervan. Hij (U) verkocht verdovende middelen gedurende een periode van zes maanden. Hierdoor hield hij (u) de verslavingen van medeburgers in stand. Bovendien vergemakkelijkte hij (u) het gebruik van zijn afnemers door na aankoop van de verdovende middelen zijn (uw) woning ter beschikking te stellen om aldaar cocaïne te gebruiken."

Omdat u reeds 6 keer correctioneel veroordeeld was en twee keer een werkstraf had opgelopen, kwam u niet meer in aanmerking voor de gunst van opschorting of van het gewoon uitstel van tenuitvoerlegging. Tevens werd een bedrag van 840 euro als wederrechtelijk vermogensvoordeel verbeurd verklaard.

Druggebruik vormt een werkelijke maatschappelijke plaag die door de verkoop en verspreiding van drugs wordt aangewakkerd, minstens in stand gehouden. Het in mindere of meerdere mate op de markt brengen van drugs raakt de volksgezondheid en betekent een aanzienlijke bijkomende maatschappelijke kost en overlast. Drugverslaafden hebben het vaak moeilijk zich op de arbeidsmarkt te begeven, raken sociaal geïsoleerd en geraken in financiële moeilijkheden. Bovendien hebben zij vaak te kampen met ernstige gezondheidsproblemen (bestaande uit een fysieke en/of psychische aftakeling) en dienen zij beroep te doen op een vervangingsinkomen (vaak een ziekte- en invaliditeitsuitkering) dat bijkomend ten laste van de maatschappij valt. Bovendien veroorzaakt druggebruik vaak familiale drama's waarbij ouders/partners/familieleden worden meegetrokken in een neerwaartse spiraal. U stond niet stil bij deze vaak vernietigende gevolgen en had slechts oog voor uw eigen geldgewin en de instandhouding van uw eigen verslaving.

De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het EHRM. Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19/02/1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30/11/1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11/07/2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10/07/2003, Benhebba t. Frankrijk). Ook het Europees Hof van Justitie heeft reeds uiteengezet dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip "ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid" valt (cf.

conclusie in HvJ 23/11/2010, C-145/09, Land Baden-Württemberg tegen Panagiotis Tsakouridis). In dit arrest poneert het Europees Hof van Justitie het volgende: "46. De georganiseerde drugshandel is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25/10/2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten.

47. Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (zie in die zin met name arrest van 26/10/1982, Wolf, 221/81, Jurispr. blz. 3681, punt 9, en EHRM, arrest Aoulmi tegen Frankrijk van 17/01/2006, S 86); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedsrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan. 54. Hoe dan ook, daar het Hof heeft verklaard dat een lidstaat in verband met de handhaving van de openbare orde het gebruik van verdovende middelen als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van buitenlanders die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn (zie arrest van 19/01/1999, Calfa, C-348/96, Jurispr. blz. 1-11, punt 22, en arrest Orfanopoulos en Oliveri, reeds aangehaald, punt 67).

Pas op 05/09/2024 kon u gearresteerd worden om deze straf uit te boeten in de strafinrichting van Gent. IJ tekende verzet aan in de gevangenis, hetwelk op 1 1/10/2024 onontvankelijk werd verklaard. U ging daartegen in beroep en de rechtbank verklaarde uw verzet onvankelijk op 25/10/2024, waardoor u in voorlopige vrijheid werd gesteld. Zij wees opnieuw ten gronde en veroordeelde u tot eenzelfde straf van 18 maanden cel en een boete van 8.000 euro, waartegen u op 18/11/2024 in beroep ging omdat u niet akkoord was met de beoordeling van de bestraffing. Daarbij betwistte u de feiten niet, maar u vroeg via uw advocaat een straf met uitstel van tenuitvoerlegging mits naleving van probatievoorwaarden. Het Hof van Beroep ging daar in haar arrest van 06/05/2025 niet op in en stelde: "De beklaagde (u) is een veelpleger die de voormelde lastens hem bewezen verklaarde tenlasteleggingen pleegde in staat van wettelijke herhaling. Op 10 jaar tijd liep de beklaagde (u) 7 correctionele veroordelingen op voor onder meer eigendoms- en gewelddelicten. Hij (U) kreeg in het verleden reeds de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging van een gevangenisstraf mits naleving van probatievoorwaarden, en kreeg ook reeds verschillende werkstraffen opgelegd. Dit kon evenwel niet beletten dat de beklaagde (u) andermaal zijn toevlucht zocht tot delinquent gedrag met oog op snel geldgewin, ditmaal onder de vorm van straatverkoop van verdovende middelen. De beklaagde (u) gedraagt zich asociaal en aarzelt niet om bij enige tegenslag meteen zijn toevlucht te nemen tot delinquentie. Hij (U) beschikt derhalve niet over de juiste ingesteldheid om een probatietraject een redelijke kans op slagen te bieden. De door de eerste rechter bepaalde bestraffing is passend en noodzakelijk om de beklaagde (u) het besef bij te brengen dat hij geen krediet meer kan genieten bij de gerechtelijke overheden en dat verdere delinquentie zal leiden tot vrijheidsbenemende bestraffingen. Het hof bevestigt derhalve de voormelde bestraffing in al zijn onderdelen, alsook de daaraan ten grondslag liggende motieven. "

Tijdens uw zesde detentie had u op 10/10/2024 een nieuwe veroordeling opgelopen bij verstek wegens verschillende winkeldiefstallen (nl. op 10 augustus 2023 een fles J&B whiskey ter waarde van 22,95 euro ten nadele van Group Lino BV, op 23 november 2023 diverse voedingswaren en alcoholische dranken ter waarde van 320,80 euro ten nadele van Delhaize Ledeberg en op 25 juni 2024 5 flessen alcoholische dranken ter waarde van 290,10 euro ten nadele van Wijnhuis Bollaert in Merelbeke) en weerspannigheid zonder wapens (feit gepleegd op 18 februari 2024 ten nadele van inspecteurs E. V.H. en B. L. van de PZ Gent naar aanleiding van een ruzie met uw vriendin S. G. — cf. supra). "Toen de politie vaststelde dat tweede beklaagde (u) nog geseind stond en verzocht werd om geen contact meer te zoeken met Stephanie G. maar toch de woning terug wenste binnen te gaan, werd hij (u) door de politie staande gehouden en horizontaal gebouwd op de rug. Hierop begon de tweede beklaagde (u) de inspecteurs te verwijten en hevig heen en weer te trekken. Inspecteur L. en inspecteur V.H. begeleidden hem (u) naar het dienstvoertuig maar hij (u) wenste niet in te stappen. De tweede beklaagde (u) begon te roepen en te tieren en schold de politie uit voor vuile flikken, racisten, kanker Belgen. Hij (U) wenste ook tegen inspecteur L. te vechten en hij (u) zei dat hij hem kapot zou maken. Toen de inspecteurs met dwang zijn (uw) benen in het voertuig dienen te krijgen, ontvingen zij hierop elk een wilde trap naar de onderbenen. Bij het sluiten van de deur spuwde de tweede beklaagde (u) nog naar het gezicht van inspecteur L. die het spuwsel op de rechterkaak ontving. Tijdens de overbrenging bleef de tweede beklaagde (u) de politie uitschelden en bedreigen. Hij (U) bleef als een razende tekeer gaan in het dienstvoertuig. Ook tijdens de fouille voor opsluiting was de tweede beklaagde (u) niet rustig. De politie stelde vast dat de tweede beklaagde (u) nog steeds onder invloed was en zelfs over zijn eigen voet viel. De tweede beklaagde (u) verklaarde dat: -hij (u) zij ex-partner geen slagen

heeft toegediend, maar dat er gewoon ruzie was; - hij (u) soms rookt en drinkt en cocaïne neemt maar niet verslaafd is; - de politie racisten en vuile flikken zijn en hij (u) niets gedaan heeft. Inspecteur V.H. verklaarde dat: - de vrouw hevig buiten adem leek en dat het leek alsof ze net had gevochten met iemand; - de vrouw hen binnen liet en fluisterde "help mij"; - beide personen duidelijk hadden gedronken en een sterke alcoholgeur werd waargenomen; - zij vernamen dat tweede beklaagde (u) geseind stond en dat hij eveneens gearresteerd was inzake intrafamiliaal geweld dat toen had plaatsgevonden; - zij de tweede beklaagde (u) belette de woning terug binnen te gaan en hem (u) samen met inspecteur L. boeide achteraan op de rug; (zij bevestigde al uw gedragingen aan en in het dienstvoertuig); - zij niet gewond was naar aanleiding van de feiten, maar enkel een blauwe plek had op haar been aan de knie." De rechtbank legde u initieel 12 maanden gevangenisstraf op en een boete van 208 euro op voor de feiten van winkeldiefstal en 3 maanden cel wegens ongewapende weerspanningheid. U tekende op 10/03/2025 verzet aan tegen dit vonnis vanuit de gevangenis, hetwelk op 24/04/2025 ontvankelijk maar ongedaan werd verklaard.

Op 19/12/2024 was u ook nog bij verstek veroordeeld tot 12 maanden cel en een boete van 800 euro uit hoofde van diefstal van kledij ter waarde van 312,88 euro ten nadele van H&M Hennes & Mauritz (feit gepleegd op 1 1/07/2024) en kledij ter waarde van 849,87 euro ten nadele van Retailors Belgium (feit gepleegd op 06/06/2024). Ook hier tekende u verzet aan vanuit detentie op 14/03/2025, hetwelk op 08/05/2025 ontvankelijk doch ongedaan werd verklaard.

U tekende op 14/05/2025 hoger beroep aan tegen de vonnissen van 24/04/2025 en 08/05/2025 waarbij uw verzet telkens ongedaan was verklaard, waardoor beide zaken samen werden behandeld door het Hof van Beroep op de zitting van 15/09/2025.

Volgens het grievenformulier tegen beide vonnissen betwistte u uw schuld aan alle tenlasteleggingen en was u niet akkoord met de u opgelegde straffen omdat er volgens u onvoldoende rekening was gehouden met de context en uw persoonlijke situatie en vond u de straffen te zwaar. Het Hof achtte de feiten evenwel afdoende naar recht bewezen en op de zitting van 15/09/2025 werden deze ook niet langer door u betwist. Het Hof nam evenwel eenheid van misdadig opzet aan voor de vijf diefstallen en weerspanningheid, zodat u slechts één bestraffing diende te worden opgelegd. Het arrest van 21/10/2025 stelt : "De beklaagde A.M. dient beschouwd te worden als een beroepscrimineel die lak heeft aan de maatschappelijke normen en regels. Alle voorgaande veroordelingen (...) hebben blijkbaar op deze beklaagde geen indruk gemaakt of enig gedrag corrigerend effect gehad. (...) De beklaagde A.M. heeft meer dan voldoende kansen gekregen om het pad van de criminaliteit te verlaten maar heeft klaarblijkelijk gekozen om deze kansen niet te grijpen. De ernst van de feiten, de criminele ingesteldheid van de beklaagde A.M., zijn totale onverschilligheid ten aanzien van de gevolgen van de in zinnen hoofde bewezen gebleven misdrijven en zijn strafrechtelijk verleden, waaruit blijkt dat deze beklaagde niet aan zijn proefstuk toe is, wettigen ten volle het opleggen van een effectieve gevangenisstraf, geldboete en vervangende gevangenisstraf zoals hierna bepaald. Deze effectieve bestraffing komt het hof passend en gerechtvaardigd voor om — naast het beschermen van de maatschappij — deze beklaagde tot het besef te brengen dat zijn crimineel gedrag absoluut niet kan getolereerd worden en teneinde hem ervan te weerhouden om in de toekomst nieuwe misdrijven te plegen. " U kreeg finaal voor beide zaken een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden en een boete van 800 euro (met een vervangende gevangenisstraf van 1 maand).

Winkeldiefstallen vormen een maatschappelijke kwaal waartegen een kordaat gerechtelijk optreden vereist is. Getroffen winkeliers rekenen de daarmee gepaard gaande kosten door in de vorm van prijsverhogingen, zodat ook de consument in het algemeen de dupe ervan is. U maakte zich ook schuldig aan ongewapende weerspanningheid ten aanzien van 2 politie-inspecteurs. Dit kan onder geen enkel beding worden getolereerd. Dit wijst op een gebrek aan respect voor zowel andermans fysieke integriteit als voor de samenleving in zijn geheel, daar politiemensen dag in dag uit in de weer zijn om onze samenleving te ordenen, veiliger te maken en de burgers te beschermen.

Uw strafdossier bevat ook nog een correctionele veroordeling bij verstek op 10/04/2025 voor diefstal van twee truien, ter waarde van elk 109,95 euro en een jas ter waarde van 159,95 euro ten nadele van "We are Labels" BVBA (feit gepleegd op 14 februari 2025, in staat van wettelijke herhaling). Uw verzet van 02/10/2025 werd onontvankelijk verklaard op 27/11/2025, waardoor de bijhorende gevangenisstraf van 10 maanden en geldboete van 240 euro eveneens definitief geworden is.

Tot slot werd u ook 4 keer bij verstek veroordeeld door de politierechtbank. Op 12/12/2016 liep u een boete van 150 euro op omdat u lichaamsongeschikt bleek om een voertuig te besturen. (Wellicht was u onder invloed van alcohol-en/of drugs). U kreeg op 31/03/2021 en op 02/07/2021 telkens een boete van 800 euro opgelegd wegens het niet-naleven van de coronamaatregelen en u werd op 01/06/2021 veroordeeld tot een boete van 800 euro en een rijverbod van 2 maanden omdat u een voertuig bestuurde zonder inschrijving en verzekering burgerlijke aansprakelijkheid en daarnaast een boete van 320 euro en een rijverbod van 21 dagen voor het negeren van een bevel van een bevoegd agent.

Op 22/05/2025 wees de SUR uw verzoek om elektronisch toezicht in de woning van uw huidige vriendin af omdat een onderzoek naar de intrekking van uw verblijfsrecht opgestart was, uw vriendin een joint had binnengebracht in de gevangenis en u geen precieze informatie kon geven omtrent een zinvolle dagbesteding (werk, opleiding, begeleiding). Tevens achtte de SUR een begeleiding voor uw harddruggebruik aangewezen, maar u had geen plan van aanpak omdat u van mening bent dat er geen probleem meer is.

U hebt van uw aanwezigheid in België alleen gebruik gemaakt om strafbare feiten te plegen, die de openbare orde en veiligheid verstoorden. Overwegende het herhalend en winstgevend karakter van de feiten, uw getoonde minachting voor de fysieke integriteit van personen en andermans eigendommen en de gerechtelijke instanties, en u ondanks uw veelvuldige veroordelingen uw eigen gedrag geenszins in vraag stelt, is het risico op recidive reëel. U negeert alle essentiële waarden en normen van de Belgische samenleving. Door uw diepe verwevenheid met het drugs- en criminele milieu kan legitiem afgeleid worden dat u een reële en actuele bedreiging voor een nieuwe aanslag op de openbare orde vertegenwoordigt.

Overwegende dat u geen aanspraak kan maken op een duurzaam verblijf gezien uw verblijf meermaals onderbroken werd door uw detenties (van 03/08/2008 tot 16/12/2008 - illegaal verblijf), 11/04/2013 tot 17/06/2013, 31/12/2016 tot 06/06/2017, 20/12/2017 tot 17/05/2019, 02/07/2020 tot 09/07/2020, 05/09/2024 tot 25/10/2024, 09/03/2025 tot 28/07/2025 en uw huidige detentie vanaf 27/09/2025; dat na elke detentie een nieuwe periode van vijf jaar begint te lopen gedurende dewelke u een ononderbroken verblijf dient aan te tonen; dat het Europees Hof van Justitie immers oordeelde in het arrest Onuekwere van 16/01/2014 dat een veroordeling, gepaard gaande met een detentie, het verblijfsrecht van een vreemdeling onderbreekt daar dergelijke detentie duidelijk ingaat tegen het doel van het toekennen van een duurzaam verblijfsrecht, nl. de bestendiging van de integratie van een vreemdeling; dat het gegeven dat een vreemdeling werd veroordeeld en gedetineerd reeds afdoende bewijs vormt dat de vreemdeling niet getuigt van de nodige integratie;

Gelet op al deze elementen, wordt krachtens artikel 44bis, SI een einde gemaakt aan uw verblijf om redenen van openbare orde of veiligheid."

## 2. Onderzoek van het beroep

### 2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

- Schending van het artikel 2, 4° van de wet openbaarheid van bestuur
- Schending van het artikel 7 Vreemdelingenwet ;
- Schending van het artikel 74/13 Vreemdelingenwet ;
- Schending van het artikel 62 Vreemdelingenwet
- materiële en formele motiveringsverplichting ;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
- Schending van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsplicht en behoorlijk bestuur ;
- Schending van het redelijkheidsbeginsel;
- Schending van art. 3 en 8 EVRM ;
- Schending van het hoger belang van het kind ;
- Schending van het hoorrecht.

### 4.1. Motiveringsplicht:

Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de verzoeker, een manifeste beoordelingsfout begaat, door aan verzoekende partij mede te delen dat zijn verblijf wordt beëindigd.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.

Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid.

Dat dit hier niet op afdoende wijze is gebeurd.

Artikel 7 van de Vreemdelingenwet:

"Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie

*maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven: (...)"*  
(eigen onderlijning)

*Uit deze bepaling blijkt expliciet dat de Dienst Vreemdelingenzaken bij het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten rekening MOET houden met de individuele situatie van de betrokkene, zoals er zijn:*

- *Betrokkene verblijft reeds sinds 2005 onafgebroken in België ;*
- *Betrokkene verblijft hier samen met zijn partner, met wie hij een affectieve en stabiele relatie heeft;*
- *Betrokkene heeft nog een eigen minderjarige dochter in België met wie hij een volwaardig contact heeft;*
- *Betrokkene heeft steeds gewerkt;*
- *Betrokkene heeft een medische problematiek.*

#### *4.2. Hoorplicht:*

*Dat er evident maar rekening kan gehouden worden met de individuele situatie van verzoeker als hij deugdelijk wordt gehoord, hetgeen in casu absoluut niet is gebeurd, wat een flagrante miskening van het hoorrecht inhoudt!*

*Het artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, 'recht op behoorlijk bestuur' stelt:*

*"1. Eenieder heeft er recht op dat zijn zaken onpartijdig, billijk en binnen een redelijke termijn door de instellingen en organen van de Unie worden behandeld.*

#### *2. Dit recht behelst met name:*

- *het recht van eenieder te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen,*
- *het recht van eenieder om toegang te krijgen tot het dossier hem betreffende, met inachtneming van het gerechtvaardigde belang van de vertrouwelijkheid en het beroeps- en het zakengeheim,*
- *de plicht van de betrokken instanties om hun beslissingen met redenen te omkleden."*

*De miskening van het hoorrecht schendt de rechten van verdediging, gewaarborgd in bovenstaand artikel. Volgens de vaste rechtspraak is er sprake van een schending van het hoorrecht indien voldaan is aan 2 cumulatieve voorwaarden:*

- 1. De aanwezigheid van een onregelmatigheid in de uitoefening van het hoorrecht ;*
- 2. Het hoorrecht had tot een andere besluitvorming kunnen leiden;*

*Het is evident dat er een onregelmatigheid is bij de uitoefening van het hoorrecht, nu de verzoeker niet deugdelijk gehoord werd bij het nemen van de bestreden beslissing tot weigering van het verblijf.*

*Indien de verzoeker wel de mogelijkheid had gekregen gehoord te worden, rekening houdende met alle individuele elementen, had dit wel degelijk tot een andere besluitvorming kunnen leiden.*

*In de beslissing blijkt dat betrokkene tweemaal een gestandaardiseerde vragenlijst diende in te vullen. Gelet op de detentie van betrokkene, een gegeven dat gekend was bij DVZ, kon hij de antwoorden op zijn vragen niet verder staven.*

*Verzoeker had anders immers kunnen duiden dat hij reeds sinds 2005 onafgebroken in België verblijft, en dat hij hier ook een thans nog minderjarige dochter heeft, waarmee hij, in weerwil van wat wordt voorgehouden, wél een affectieve band mee heeft.*

*De beslissing maakt louter melding van het volgende: 'geen enkel bewijs van uw affectieve en financiële band en de huidige omgangsregeling met uw dochter voorlegt'.*

*Het mag dan ook duidelijk zijn dat DVZ zich de moeite niet heeft getroost enig verder onderzoek hiernaar te doen en zich duidelijk louter gebaseerd heeft op een gecensureerde selectie van de door haar gekende gegevens, zonder verzoeker hierin te horen, hetgeen evident uiterst onredelijk is.*

*Ook met het feit dat er op heden wel degelijk nog sprake is van een medische problematiek, zijnde een middelenstoornis, wordt niet mee in rekening gebracht. Hiervan wordt louter gesteld dat dit geen afbreuk*

*doet, noch een beletsel is. DVZ baseert zich hierbij evenwel niet op enig stuk, doch interpreteert dit vrij op eigen basis.*

*Dat deze motivering evident absoluut onzorgvuldig en uiterst onredelijk is. DVZ begaat dan ook een manifeste motiverings- en beoordelingsfout. DVZ heeft immers geen zorgvuldig onderzoek gedaan naar de werkelijke feitelijke situatie van verzoeker, en dit voornamelijk omdat hij niet deugdelijk werd gehoord.*

*Het mag dus duidelijk zijn dat absoluut geen rekening werd gehouden met het hoger belang van de het betrokken kind, noch met de reële feitelijke (medische) situatie van verzoeker of diens dochter.*

*Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie is het hoorrecht verplicht in elke procedure die kan leiden tot een administratieve of rechterlijke beslissing die de belangen van een persoon nadelig kan beïnvloeden.*

*Verzoeker mocht er dan ook redelijkerwijze van uitgaan dat gelet op zijn langdurig verblijf in België, DVZ zich minstens de moeite zou troosten hem effectief te horen, niet louter door een gestandaardiseerde vragenlijst die bezwaarlijk voldoende kan worden genoemd, aangezien het duidelijk is dat de antwoorden op de vraag absoluut onvoldoende zijn om een globaal beeld te krijgen van de persoonlijke situatie van verzoeker.*

*Volgens de Raad van State moet het gaan om een maatregel die de belangen van de betrokkene ernstig aantast of benadeelt. Een dergelijke maatregel veronderstelt dat diegene op wie het betrekking heeft, voorafgaandelijk gehoord wordt.*

*De hoorplicht is verplicht voor de administratieve overheden van een lidstaat telkens wanneer zij besluiten nemen die binnen de werkingssfeer van het Unierecht vallen, zelfs wanneer de toepasselijke reglementering niet uitdrukkelijk in een dergelijke formaliteit voorziet (HvJ Sopropé, C-349/07). Ook de Raad van State en het Grondwettelijk Hof erkennen het hoorrecht als een algemeen rechtsbeginsel dat gerespecteerd moet worden, zelfs wanneer dit niet uitdrukkelijk voorzien is bij wet (RvS 15/9/04, nr. 134.963; GwH 30/3/99, nr. 40/99).*

*Bijgevolg moet het beginsel van het hoorrecht evenzeer gerespecteerd worden bij beslissingen over kort verblijf, bij weigeringen van verblijf, bij de afgifte van een BGV aan een persoon in onwettig verblijf en bij andere beslissingen die de belangen van de vreemdeling nadelig aantasten. Ook wanneer dit niet voorzien is in de Verblijfwet.*

*Bovendien blijkt uit de wettelijke basis die aan de bestreden beslissing ten grondslag ligt, dat met een stereotype motivering geen genoegen kan genomen worden, aangezien een individuele beoordeling zich opdringt.*

*Nogmaals dient hierbij te worden benadrukt dat verzoeker in casu niet deugdelijk is gehoord. Er werd bij het nemen van de beslissing dan ook geen rekening gehouden met de werkelijke familiale- en gezondheidstoestand van verzoeker...*

#### **4.3 Gezinsleven:**

*De bestreden beslissing stelt dat de beslissing in evenredigheid geacht wordt met de gezinssituatie van verzoeker en jaren verblijf in België.*

*Hierbij wordt opnieuw enkel verwezen naar de preciaire financiële en medische situatie om te zeggen dat verzoeker niet geïntegreerd zou zijn in de Belgische samenleving en dit ook niet zou nastreven.*

*Verzoeker kampte met een verslavingsproblematiek, dewelke gemakshalve en abusief door DVZ misbruikt wordt om verzoeker weg te zetten als een gevaar voor de openbare orde.*

*Deze preciaire toestand wordt eveneens aangegrepen om de band die verzoeker heeft met zijn dochter, in twijfel te trekken.*

*Verzoeker heeft evenwel het tegendeel zelf aangetoond, en dit wordt verder in de beslissing ook niet ontkend:*

- Verzoeker is sinds de geboorte van zijn dochter onafgebroken in België ;
- Sinds 2013 heeft verzoeker quasi steeds vast werk gehad ;
- Verzoeker kreeg op 11/04/2013 een F-kaart, gelet op het feit dat hij op hetzelfde adres als zijn dochter was ingeschreven, hieruit blijkt de band tussen vader en dochter ;
- De moeder van I. M. diende op 03/09/2015 een klacht in wegens schijnerkenning, deze werd echter door het Parket op 20/06/2016 zonder gevolg afgehandeld. Uit dit onderzoek bleek dat verzoeker tevens financieel voor zijn dochter in stond en 150 euro per maand onderhoudsbijdrage betaalde ;

- Op 13/03/2018 stelde DVZ een einde aan het recht op verblijf van verzoeker. Deze beslissing werd bij arrest van 12/10/2018 door de RVV vernietigd. Ook hier werden bewijzen van een affectieve band en het betalen van alimentatie overgemaakt, de beslissing werd door de RVV vernietigd aangezien verzoeker reeds meer dan vijf jaar voor de beslissing een erkenning van het recht op verblijf had;
- Verzoeker kreeg een nieuwe F-kaart op 04/12/2019 ;
- In zijn vragenlijst 'hoorrecht' geeft verzoeker aan in België te willen blijven gelet op zijn familie- en gezinsleven, nl. zij partner met wie hij een vast en stabiele relatie heeft, evenals voor zijn dochter. DVZ kan dan ook niet zomaar zich baseren op selectieve gegevens en de overige bewijselementen naast zich neer leggen.

De bestreden beslissing stelt dat verzoeker 'geen enkel recent bewijs van zijn affectieve en financiële band en de huidige omgangsregeling met zijn dochter voorlegt' en 'dat hij kennelijk nooit zijn verantwoordelijkheid als vader heeft opgenomen'. Dit wordt in de beslissing zelf reeds tegengesproken door de hierboven vermelde feitelijkheden, alsook door de onderzoeken gevoerd door zowel parket in 2016 als door het arrest van de RvV dd. 12/10/2018. DVZ kan dit niet zomaar negeren en met deze zaken geen rekening houden.

Het spreekt voor zich dat verzoeker steeds, zo goed als mogelijk, heeft geprobeerd om voor zijn dochter te zorgen, zowel affectief als financieel. Het spreekt dan ook voor zich dat verzoeker eenzelfde rol niet zal kunnen opnemen in Tunesië. Hetgeen in ieder geval een sterk negatieve impact zal hebben op de band tussen vader en dochter.

Verzoeker heeft meermaals aangegeven niet naar Tunesië te kunnen terugkeren gelet op het feit dat hij geworteld is in België en in Tunesië niet dezelfde banden heeft. Verzoeker wil expliciet in België blijven voor zijn dochter en zijn partner. Door te beslissen dat verzoeker moet terugkeren wordt de facto een impliciete beslissing gemaakt voor zijn dochter, die de band met haar vader zal verliezen. Hetzelfde geldt voor zijn Belgische partner.

Deze afweging wordt door DVZ onvoldoende gemaakt. De band met zijn kind dient evident te primeren. Er wordt in de bestreden beslissing onvoldoende rekening gehouden met hoe dit bij een terugkeer zou moeten verder gezet worden.

Het mag wel duidelijk zijn dat dit in de realiteit onmogelijk te bewerkstelligen is en dat deze redenering compleet onredelijk is.

De beslissing houdt geen rekening met de reële gezins- en familiale situatie van verzoeker. De beslissing is dan ook onzorgvuldig en onredelijk te noemen.

#### 4.4. Vermeend gevaar voor de openbare orde

Verweerder haalt een vermeend gevaar voor de openbare orde aan als een van de hoofdredenen voor het beëindigen van het verblijf van verzoeker.

Bij de beoordeling van het gevaar voor de openbare orde dienen echter enkele waarborgen in acht te worden genomen:

- De beslissing moet uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mag niet op economische gronden berusten.
- Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging zijn voor een fundamenteel belang van de samenleving.
- Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet aangevoerd worden.
- Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of nationale veiligheid of met het gevaar dat van betrokkene uitgaat

Deze waarborgen zijn flagrant miskend in de beslissing van DVZ.

Wanneer de beslissing er op wordt nagelezen, blijkt niet dat het gedrag van de betrokkene een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging kan zijn voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Verzoeker heeft een strafregister en werd reeds tot vrijheidsstraffen veroordeeld. Echter, bij het gros van deze veroordelingen kreeg verzoeker de gunst van het probatieuiststel toegekend. Waaruit ten eerste blijkt dat de rechtbank in deze niet van oordeel was dat de samenleving beschermd moet worden tegen verzoeker. Bovendien kreeg verzoeker tevens werkstraffen alsook viel hij onder het regime strafonderbreking. Ook hieruit blijkt niet dat de samenleving of de openbare orde beschermd moet worden tegen verzoeker.

Voorts blijkt uit de lezing van de gepleegde misdrijven dat deze allen kaderen in een middelenstoornis, zie ook rubriek 4.5.

De meest recente veroordelingen betreffen winkeldiefstal en het bezit van drugs. Er kan onmogelijk worden voorgehouden dat deze misdrijven een zodanige inbreuk op de openbare orde en veiligheid zijn dat zij het grondwettelijk gewaarborgd recht op gezinsleven kunnen overreden.

Er moet bovendien rekening gehouden worden met de duur van het verblijf van verzoeker in België, met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.

Het spreekt dan ook voor zich dat dit recht is miskend. DVZ wil het recht op gezinsleven, het verblijf van meer dan twintig jaar in België, zijn geringe banden met het land van herkomst en de banden met zijn dochter afwegen tegenover wat niet anders kan worden aanzien dan "kleine" criminaliteit, voornamelijk om te voorzien in eigen middelenmisbruik. Zulk een afweging kan nooit tot gevolg hebben dat verzoeker zijn recht op verblijf beëindigd ziet.

Van enige afweging van deze belangen door verweerder is geen sprake. De beslissing stelt veel feitelikheden op een rij, echter, een gedegen afweging tegenover de waarborgen wordt niet gemaakt, noch wordt enige evenredigheidsstoets overwogen. Er wordt niet afdoende gemotiveerd in hoeverre de ernst van het strafregister op de feitelijke gezinssituatie en banden met België.

Waar deze motivering louter stelt dat verzoeker een diepe verwevenheid heeft met het drugs- en criminele milieu, kan louter gesteld worden dat dit enerzijds een sterk opgeblazen inschatting is van de levensloop van verzoeker, en anderzijds dat hieruit nog niet ipso facto blijkt dat verzoeker een 'nieuwe aanslag op de openbare orde' zal plegen.

In concreto dient te worden verwezen naar de pogingen die verzoeker heeft ondernomen om zich te conformeren, pogingen die niet vruchteloos zijn gebleken. Er dient aan herinnerd te worden dat verzoeker de gunst van het probatieuiststel, alsook een voorwaardelijke invrijheidsstelling kreeg, en dat deze probatiemaatregelen nooit werden herroepen.

In ieder geval kan er niet besloten worden dat het gerechtvaardigd is om een zodanig zware ingreep in het familieleven van verzoeker, diens partner en dochter te doen gebaseerd op zeer lichte inbreuken op de openbare orde. De gevolgen voor zijn gezinsleven zijn zeer zwaarwichtig en worden absoluut niet toegelicht in de beslissing, noch overwogen.

Het is de verantwoordelijkheid van de autoriteit om aan te tonen dat zij zorgvuldig een evenwicht heeft gezocht tussen het nagestreefde doel en de ernst van de inbreuk op het recht op respect voor het privé- en gezinsleven. (EHRM, Dalia/Frankrijk, 19 februari 1998, § 52; EHRM, Slivenko/Litouwen (GC), 9 oktober 2003, § 113 ; EHRM, Üner/Nederland (GC), 18 oktober 2006, § 54 ; EHRM, Sarközi en Mahran/Oostenrijk, 2 april 2015, § 62

Verzoeker is de vader van een minderjarige met de Belgische nationaliteit. Hij staat in voor de opvoeding en droeg hierin steeds bij. Dit wordt niet ontkend door verweerder. Bij een beëindiging van het verblijf zou verzoeker in ieder geval nooit meer kunnen bijdragen, alsook wordt enige kans op contact ontnomen. Er wordt geen enkel onderzoek gedaan naar de mogelijke impact op het gezin van verzoeker. Dit is absoluut onredelijk. De beslissing ontbreekt een rechtvaardige en zorgvuldige afweging tussen het nagestreefde doel en het recht op respect voor het privé- en gezinsleven.

#### 4.5 medische situatie:

Bovendien werd in deze door DVZ ook geen rekening gehouden met de huidige medische problematiek van verzoeker. Opnieuw benadrukt verzoeker dat dit had kunnen worden voorkomen door hem deugdelijk te horen.

Verzoeker kampte in het verleden met een middelenstoornis. Dewelke door DVZ handig weggezet wordt als zijnde voortkomend uit een misdadig opzet waarbij de rationele keuze wordt gemaakt om over te gaan tot misdrijven. Het vergt echter geen betoog dat dit een geësceneerde visie op drugsverslaving is. Zoals DVZ zelf aanhaalt in haar beslissing is een drugsverslaving een negatieve spiraal waarin men verzeilt geraakt en niet meer uit kan, eerder dan een overwogen levensstijl. De misdrijven die verzoeker pleegde, waarvoor hij zijn schuld erkent en zijn straf uitzit, komen voort uit verslaving. Het is al langer deel van het justitieel beleid om drugsverslaafden uit het strafrecht te tillen en over te hevelen naar de hulpverlening. Dat deze inzichten

*bewust genegeerd worden om verzoeker als een gevaar voor de openbare orde te bestempelen wijst duidelijk op vooringenomenheid en onzorgvuldigheid. Het mag dus duidelijk zijn dat verzoeker wel degelijk hulpbehoevend is op vandaag en de nodige ondersteuning nodig heeft. Ook is hij door nieuwe medische problematiek niet langer in de mogelijkheid om te werken. Ook is er dus een zekere mate van afhankelijkheid van verzoeker ten aanzien van zijn partner.*

#### *4.6. Economische situatie:*

*Verzoeker verwijst opnieuw naar wat hierboven reeds werd uiteengezet.*

*DVZ ontkent niet dat verzoeker in België steeds tewerkgesteld geweest is. DVZ benoemt dit dan ook evident als positief element. Het feit dat verzoeker voornamelijk in interimverband heeft gewerkt doet hieraan dan ook helemaal geen afbreuk. Verzoeker heeft zich geschoold tot heftruckbestuurder en was in deze sector gedurende meer dan tien jaar werkzaam (zie stuk*

*3)*

*Het is algemeen geweten dat het op heden bijzonder moeilijk is om vast contract te verkrijgen. Bovendien heeft verzoeker te kampen gehad met een ernstige medische problematiek, dewelke hem tijdelijk in de onmogelijkheid bracht nog te werken. Dat dit gegeven evident invloed heeft gehad op het feit dat verzoeker daarom naderhand nog moeilijke vast werk vond.*

*In elk geval toont zijn opleiding alsook zijn arbeidsgeschiedenis dat verzoeker wel degelijk de intentie heeft getoond om zich te integreren en een vaste werkbetrekking te zoeken.*

*Verzoeker wenst nogmaals naar zijn nieuwe medische problematiek.*

*De beslissing van DVZ is ook op dit vlak uiterst onredelijk.*

#### *4.7. Sociale of culturele integratie:*

*Ook hier stelt DVZ dat verzoeker de nodige documenten omtrent zijn inburgering en taal heeft voorgelegd. DVZ vervolgt door te stellen dat:*

*“Uit niets blijkt dat de banden die u met België hebt opgebouwd van dergelijke uitzonderlijke aard zijn dat deze vermogen op te wege, tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.”*

*Opnieuw is deze houding compleet onredelijk te noemen.*

*Verzoeker heeft er alles aan gedaan om zich te integreren. Hij heeft de taal geleerd, spreekt op heden zowel Nederlands als Frans, heeft steeds vaste woonst gehad in de regio Gent, heeft steeds gewerkt wanneer dit kon. Opnieuw wordt de drugproblematiek gebruikt als excuus om verzoeker weg te zetten als een gevaar voor de openbare orde.*

*Verzoeker werkt echter actief om van zijn problematiek af te raken. De laatste misdrijven die hem ten laste gelegd worden, sinds het arrest van de RVV op 12/10/2018, zijn bovendien niet van die aard dat zij staven dat verzoeker effectief een gevaar voor de openbare orde vormt. Noch zijn deze misdrijven van die aard dat zij een rechtmatige impact op het recht op privé- en gezinsleven kunnen uitmaken.*

*De bestreden beslissing stelt wel rekening te houden met verschillende elementen doch het is duidelijk dat de informatie waarop DVZ zich baseert enkel gebaseerd is op het strafregister zonder meer.*

*De beslissing is dan ook absoluut onzorgvuldig en onredelijk te noemen, en dient te worden vernietigd.*

#### *4.8.*

*Het zorgvuldigheidsbeginsel brengt met zich mee dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze dient voor te bereiden. De beslissing dient eveneens het resultaat te zijn van een correcte feitenvinding.*

*Het evenredigheidsbeginsel stelt ertoe dat het bestuur in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt.*

*De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient, bij zijn uitoefening van zijn wettelijk toezicht, na te gaan of de Dienst Vreemdelingenzaken bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen.*

*De persoonlijke situatie van de verzoekende partij dient aldus in rekening gebracht te worden en de Dienst Vreemdelingenzaken dient zich hieromtrent te informeren teneinde met kennis van zaken te kunnen beslissen.*

*Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de Dienst Vreemdelingenzaken op een afdoende wijze kennis heeft van de persoonlijke situatie van de verzoekende partij, noch dat een redelijke en correcte belangenafweging werd gemaakt.*

*De Dienst Vreemdelingenzaken kan dan ook niet in alle redelijkheid voorhouden met kennis van zaken te hebben geoordeeld.*

#### **4.9.**

*In de bestreden beslissing worden op de laatste pagina de beroepsmogelijkheden beschreven.*

*Er wordt gesteld:*

*“Tegen deze beslissing(en) kan een beroep tot nietigverklaring worden ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig artikel 39 §2, van de wet van 15 december 1980. Dit beroep moet worden ingediend bij verzoekschrift binnen 30 dagen na de kennisgeving van deze beslissing(en). Wanneer de betrokkene zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de wet, of ter beschikking is gesteld van de Regering, moet het verzoekschrift binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing worden ingediend, krachtens artikel 39/57, §1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980” (eigen vetmaking)*

*Verzoeker verblijft in de gevangenis te Gent. Uit de lezing van de beslissing zou hij er van uit gaan dat de beroepstermijn vijftien dagen betreft. Echter, deze beroepstermijn is foutief. De actuele beroepstermijn voor verzoeker bedraagt slechts tien dagen. Zoals bepaald in artikel 39/57, 16, tweede lid Vreemdelingenwet:*

*“Art. 39/5 § 1 De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.*

*Het verzoekschrift wordt ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht:*

*1° indien het beroep is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering;”*

*Hieruit blijkt niet alleen de onzorgvuldigheid van de beslissing andermaal.*

*Tevens blijkt hieruit hoe hard er door de verweerder in standaardformules wordt gehandeld.*

*De termijn van vijftien dagen is namelijk oud recht, en werd gewijzigd naar tien dagen in 2018. Dat verweerder dus al minstens zeven jaar dezelfde stijlformules kopieert en plakt in haar beslissingen is veelzeggend over de grondigheid waarmee zij haar beslissingen, die zeer grote gevolgen kunnen hebben voor personen met een precair verblijfsstatuut, opstelt en staft.”*

2.2. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 2, 4°, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, van de artikelen 7, 62 en 74/13 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, van de artikelen 3 en 8 van het EVRM, van het hoger belang van het kind en van het hoorrecht. Het middel bestaat uit negen onderdelen.

2.2.1. In een eerste onderdeel betoogt verzoeker dat de bestreden beslissing onvoldoende rekening houdt met zijn individuele situatie en niet uiteenzet hoe de toepasselijke rechtsregels op de feiten tot het besluit hebben geleid.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 §2 van de vreemdelingenwet verplichten de bestuurlijke overheid haar beslissing in feite en in rechte uitdrukkelijk te motiveren. Het volstaat dat de motivering op afdoende wijze de juridische en feitelijke overwegingen vermeldt die de beslissing dragen, zodat de geadresseerde ervan kennis kan nemen en kan beoordelen of het zinvol is haar aan te vechten.

De Raad merkt op dat de bestreden beslissing zeer omstandig is gemotiveerd. Zij vermeldt de toepasselijke rechtsgrond — artikel 44bis § 1, van de vreemdelingenwet — en toetst verzoekers persoonlijke situatie aan

de criteria van het derde lid van die paragraaf. Zij beschrijft uitvoerig het strafrechtelijk verleden van verzoeker, gaat in op zijn familiale situatie, zijn gezondheidstoestand, zijn economische situatie, zijn sociale en culturele integratie, en zijn banden met het land van herkomst. Zij behandelt artikel 8 van het EVRM en het hoger belang van het kind. De motivering laat verzoeker toe na te gaan op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen, zoals ook blijkt uit de uitvoerige inhoudelijke kritiek die hij in de overige onderdelen van zijn middel formuleert.

Aan de formele motiveringsplicht is voldaan. De materiële motiveringsplicht zal in de volgende onderdelen worden onderzocht.

2.2.2. In een tweede onderdeel voert verzoeker aan dat hij niet deugdelijk werd gehoord. De gestandaardiseerde vragenlijsten die hem in detentie werden voorgelegd, zouden onvoldoende ruimte hebben gelaten om zijn antwoorden toe te lichten en zijn persoonlijke situatie te staven.

Het hoorrecht als algemeen beginsel van Unierecht, gewaarborgd door artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, vereist dat eenieder de gelegenheid krijgt zijn standpunt op een nuttige wijze kenbaar te maken vooraleer een hem nadelige beslissing wordt genomen. Een schending van dit recht leidt slechts tot nietigverklaring wanneer de procedure zonder de onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (HvJ 10 september 2013, *M.G. en N.R.*, C-383/13 *PPU*, punten 39-40).

Uit de gegevens van de zaak blijkt dat verzoeker tweemaal werd gehoord. Op 13 maart 2025 vulde hij in de gevangenis een eerste vragenlijst hoorrecht in. Op 14 maart 2025 lichtte de migratiebegeleidster zijn administratieve situatie toe en bezorgde hem een lege kopie van de vragenlijst, zodat hij een overzicht had van de stukken die hij kon aanleveren. Op 30 september 2025 ontving hij een tweede vragenlijst, die hij op 8 oktober 2025 samen met de migratiebegeleidster invulde. Verzoeker kondigde bij die tweede gelegenheid aan dat hij bewijsstukken zou trachten over te maken via zijn advocaat, zijn ex-partner en zijn huidige partner. Er werd geen enkel stavingsstuk neergelegd.

Vraag 15 van beide vragenlijsten nodigde verzoeker uit alle informatie mee te delen die hij relevant achtte voor het onderzoek van zijn situatie, met de uitdrukkelijke vermelding dat hij de achterzijde kon gebruiken. Verzoeker liet die vraag in de eerste vragenlijst blanco. Hij verklaarde niettemin in beide vragenlijsten waarom hij in België wenst te blijven en bracht zelf de elementen aan die hij essentieel achtte: zijn relatie met zijn partner, zijn dochter, zijn opleiding, zijn werk en zijn gezondheid.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij de mogelijkheid is ontzegd zijn standpunt nuttig kenbaar te maken. Hij kreeg twee opeenvolgende gelegenheden, telkens met administratieve ondersteuning, en kondigde bij de tweede gelegenheid zelf aan stukken over te maken — wat hij heeft nagelaten. Hij duidt in zijn verzoekschrift evenmin concreet aan welke elementen hij nog had willen aanvoeren die de uitkomst van de procedure hadden kunnen beïnvloeden. De algemene verwijzing naar zijn lange verblijf, naar zijn relatie met zijn dochter en naar zijn medische problematiek volstaat daartoe echter niet, nu de bestreden beslissing deze elementen wel degelijk onderkent en bespreekt.

2.2.3. In een derde onderdeel voert verzoeker een schending aan van artikel 8 van het EVRM en van het hoger belang van het kind. Hij wijst op zijn relatie met een Belgische partner, op zijn minderjarige Belgische dochter, op zijn financiële bijdrage aan het onderhoud van zijn dochter en op zijn jarenlange aanwezigheid in België. De bestreden beslissing zou onvoldoende rekening houden met deze elementen en geen daadwerkelijke evenredigheidstoets bevatten.

Artikel 8 van het EVRM waarborgt het recht op eerbiediging van het gezins- en privéleven. Het tweede lid laat een inmenging toe wanneer die bij wet is voorzien, een legitiem doel nastreeft en in een democratische samenleving noodzakelijk is, onder meer ter voorkoming van strafbare feiten. De factoren die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens hanteert bij de evenredigheidstoets in zaken van verblijfsbeëindiging na strafrechtelijke veroordelingen zijn ontwikkeld in onder meer zijn arresten "*Boultif t. Zwitserland*" van 2 augustus 2001 en "*Üner t. Nederland*" (Grote Kamer) van 18 oktober 2006, en omvatten de aard en ernst van de feiten, de duur van het verblijf in het gastland, het gedrag in de tussentijd, de gezinssituatie, het hoger belang en welzijn van eventuele kinderen, en de stevigheid van de banden met het gastland en met het land van bestemming. Artikel 44bis § 1 derde lid, van de vreemdelingenwet neemt deze factoren over in het nationale recht.

De bestreden beslissing behandelt elk van deze factoren. Zij erkent het bestaan van een gezinsleven met de huidige partner — al stelt zij vraagtekens bij de duurzaamheid ervan — en onderzoekt of een voortzetting van dat gezinsleven elders dan in België redelijkerwijs mogelijk is. Zij bespreekt de relatie met de minderjarige dochter en weegt die af tegen het door de jeugdrechter op 31 mei 2017 opgelegde totaal contactverbod, het vrijwel volledig uitblijven van bezoeken in detentie, het gegeven dat de dochter volgens het Rijksregister sinds 30 oktober 2024 op een ander adres staat ingeschreven dan verzoeker laat uitschijnen, en de afwezigheid van enig recent stuk dat een actuele affectieve of financiële band aantoont.

Verzoeker beroept zich in dat verband op het arrest nr. 210 879 van 12 oktober 2018 als bewijs van de affectieve band met zijn dochter. Die voorstelling van zaken is niet correct. Het arrest van 12 oktober 2018 vernietigde de toenmalige beslissing tot beëindiging van het verblijf op de uitsluitende grond dat de in artikel 42<sup>quater</sup> van de vreemdelingenwet voorziene termijn van vijf jaar na erkenning van het recht op verblijf was overschreden. Het bevatte geen oordeel over de affectieve of financiële band met de dochter. De bestreden beslissing geeft die strekking van het arrest correct weer.

Wat de huidige partner betreft, motiveert de bestreden beslissing dat haar eerste bezoek aan de gevangenis dateert van 10 maart 2025, dat zij verzoeker niet heeft bezocht tijdens zijn detentie van 5 september 2024 tot 25 oktober 2024, dat zij volgens het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank van 22 mei 2025 slechts een partieel zicht heeft op zijn drugproblematiek en op het voorwerp van zijn diverse veroordelingen, dat zij op 14 maart 2025 een ordemaatregel kreeg opgelegd wegens het binnenbrengen van een joint, en dat verzoeker bij zijn voorlopige invrijheidstelling op 28 juli 2025 weliswaar haar adres opgaf, maar er niet officieel werd ingeschreven. Aan de hand van deze concrete elementen besluit de bestreden beslissing dat de duurzaamheid van de relatie kan worden betwijfeld, om vervolgens — bij wijze van hypothese — niettemin een artikel 8-toets door te voeren.

In die toets motiveert de bestreden beslissing waarom geen onoverkomelijke hinderpalen bestaan voor een voortzetting van het gezinsleven elders dan in België, hetzij doordat de partner zich bij verzoeker zou kunnen vestigen — een keuze waartoe zij niet kan worden gedwongen — hetzij door middel van moderne communicatiemiddelen en wederzijdse bezoeken. De achttien jaar dat verzoeker in België verblijft, weegt zij af tegen het opgroeien in Tunesië, tegen de aanwezigheid daar van zijn ouders, broer en zus, tegen de regelmatige telefonische contacten die hij vanuit de gevangenis met Tunesische nummers onderhoudt, en tegen het voordeel dat zijn Belgische werkervaring hem bij een terugkeer kan bieden.

Verzoeker beperkt zich in zijn betoog tot een algemene verwijzing naar *Dalia, Slivenko, Üner en Sarközi en Mahran* (EHRM 19 februari 1998, *Dalia t. Frankrijk*, § 52; EHRM (GK) 9 oktober 2003, *Slivenko t. Litouwen*, § 113; EHRM (GK) 18 oktober 2006, *Üner t. Nederland*, § 54; EHRM 2 april 2015, *Sarközi en Mahran t. Oostenrijk*, § 62) zonder concreet aan te duiden op welke punten de afzonderlijke factoren onjuist of onvolledig zouden zijn afgewogen. Hij weerlegt niet de feitelijke vaststellingen die de bestreden beslissing aan haar afweging ten grondslag legt: het contactverbod van 2017; het vrijwel volledig ontbreken van bezoek door zijn dochter; het uitblijven van enig recent bewijs van financiële of affectieve band; de bezoekgeschiedenis van zijn huidige partner; het binnenbrengen van een joint; en het partiële zicht van die partner op zijn problematiek. Met de loutere bewering dat hij 'zo goed als mogelijk' heeft proberen te zorgen voor zijn dochter, weerlegt hij die vaststellingen niet.

Wat het hoger belang van het kind betreft, herinnert het Europees Hof voor de Rechten van de Mens eraan dat een verblijfs- of verwijderingsmaatregel die wordt getroffen tegen een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, in de eerste plaats die ouder als dader van de strafbare feiten betreft, en dat de uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met het kind niet dezelfde ontwrichtende impact heeft als die van een samenwonende ouder (EHRM (GK) 18 oktober 2006, *Üner t. Nederland*, § 64). De bestreden beslissing past dit principe correct toe.

2.2.4. In een vierde onderdeel betwist verzoeker dat hij een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging zou vormen voor een fundamenteel belang van de samenleving. Hij wijst erop dat de strafrechter hem herhaaldelijk de gunst van het probatie-uitstel en werkstraffen heeft verleend, dat zijn meest recente veroordelingen winkeldiefstal en drugbezit betreffen, en dat zijn strafbare feiten kaderen in een verslavingsproblematiek die hem niet als een gevaar maar als een hulpbehoevende kwalificeert.

Een beslissing op grond van artikel 44<sup>bis</sup> § 1, van de vreemdelingenwet vereist dat het persoonlijk gedrag van de betrokkene een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. De gemachtigde beschikt daarbij over een eigen beoordelingsbevoegdheid die los staat van de strafrechter.

Dat de strafrechter de gunst van het uitstel of een werkstraf toekent, ontnemt de gemachtigde niet de bevoegdheid om aan dezelfde feiten verblijfsrechtelijke gevolgen te verbinden, mits hij die op concrete wijze motiveert.

De bestreden beslissing beschrijft het strafrechtelijk verleden van verzoeker over een periode van zeventien jaar. Zij stelt vast dat hij tien correctionele en vier politionele veroordelingen heeft opgelopen, dat hij tweemaal werd veroordeeld voor handel en bezit van verdovende middelen, vijfmaal voor vermogensdelicten, tweemaal voor opzettelijke slagen en verwondingen — waaronder feiten van intrafamiliaal geweld jegens de moeder van zijn dochter — en driemaal voor verboden wapenbezit. Zij beschrijft de feiten gedetailleerd, onder verwijzing naar de motieven van de strafrechtelijke vonnissen, en wijst erop dat verzoeker meerdere malen feiten pleegde tijdens een lopende probatie of een lopend elektronisch toezicht. Zij stelt vast dat hij thans zijn achtste detentie ondergaat, dat zijn voorlopig strafeinde is voorzien op 1 juli 2028, en dat hij sinds 27 september 2025 reeds twee tuchtmaatregelen opliep — dertig dagen afzondering wegens het bezit van

hasj en cannabis op 9 oktober 2025, en zeven dagen afzondering naar aanleiding van een schermutseling op cel op 29 oktober 2025.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft herhaaldelijk gesteld dat staten gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding van verdovende middelen (EHRM 19 februari 1998, *Dalia t. Frankrijk*; EHRM 30 november 1999, *Baghli t. Frankrijk*; EHRM 11 juli 2002, *Amrollahi t. Denemarken*; EHRM 10 juli 2003, *Benhebba t. Frankrijk*). Het Hof van Justitie heeft de georganiseerde drughandel uitdrukkelijk gerangschikt onder de begrippen "*ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid*" (HvJ 23 november 2010, *Tsakouridis*, C-145/09). Door de feiten waarvoor hij is veroordeeld als "*kleine criminaliteit*" te kwalificeren, miskent verzoeker zowel hun aard — drughandel, intrafamiliaal geweld, verboden wapenbezit — als de zwaarwegende beoordeling die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens daaraan hecht.

Het actueel karakter van de bedreiging blijkt op concrete wijze uit de huidige detentie van verzoeker, uit het herhalingspatroon dat tot op heden ononderbroken doorloopt, uit de feiten die hij pleegde tijdens probatieperiodes en elektronisch toezicht, en uit zijn gedrag in de gevangenis sinds september 2025. Dat hem in het verleden de gunst van probatie-uitstel of een werkstraf werd verleend, ontkracht die vaststellingen niet — integendeel, het toont aan dat hij die gunsten niet heeft aangewend om zijn gedrag bij te sturen.

2.2.5. In een vijfde onderdeel beroept verzoeker zich op zijn medische problematiek, in het bijzonder een middelensstoornis. Hij betoogt dat de bestreden beslissing zijn verslavingsproblematiek ten onrechte herleidt tot een rationele criminele keuze, terwijl het om een ziekte gaat, en dat hij door een nieuwe medische problematiek niet langer in staat zou zijn om te werken.

De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker bij de invulling van de tweede vragenlijst hoorrecht enkel astma heeft vermeld en heeft aangegeven dat dit hem niet belemmert om te reizen of naar zijn herkomstland terug te keren. Zij stelt vast dat zijn alcohol- en drugsgebruik geen gunstig effect heeft op zijn lichamelijke en geestelijke gezondheid, maar dat geen aanwijzingen voorliggen van blijvende gevolgen, en dat verzoeker geen enkel medisch attest voorlegt. Zij besluit dat een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM niet aannemelijk wordt gemaakt.

Verzoeker brengt geen medisch attest aan, niet bij zijn gehoor en niet in bijlage bij zijn verzoekschrift. Het loutere betoog dat hij hulpbehoevend is en dat een nieuwe medische problematiek hem zou beletten te werken, weerlegt de motivering van de bestreden beslissing niet. Het stond verzoeker overigens vrij om, indien hij meent dat zijn gezondheidstoestand een verblijf in België rechtvaardigt, een aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in te dienen.

2.2.6. In een zesde onderdeel voert verzoeker aan dat hij zich heeft geschoold tot heftruckbestuurder, dat hij meer dan tien jaar in die sector werkzaam is geweest, en dat zijn arbeidsverleden zijn integratiewil aantoont.

De bestreden beslissing erkent dat verzoeker actief is geweest op de Belgische arbeidsmarkt en geeft een gedetailleerd overzicht van zijn tewerkstellingsperiodes. Zij stelt vast dat hij ongeveer zes jaar gewerkt heeft op een verblijfsduur van achttien jaar. Zij merkt op dat hij bepaalde strafbare feiten heeft gepleegd terwijl hij een baan had — onder meer de feiten van diefstal met braak en inklimming van 19 september 2013 en 24 september 2013, en de feiten van heling tussen 16 december 2016 en 30 december 2016. Zij besluit dat de uitgeoefende beroepsactiviteit hem niet ervan heeft weerhouden een criminele weg in te slaan, zodat het loutere arbeidsverleden niet volstaat om zijn integratie in de samenleving aan te tonen of de actuele dreiging te verminderen.

De motivering steunt op concrete vaststellingen die verzoeker niet betwist. Hij beperkt zich tot de stelling dat zijn opleiding en arbeidsverleden zijn integratiewil aantonen, hetgeen de bestreden beslissing overigens uitdrukkelijk erkent — om dat element vervolgens af te wegen tegen de overige elementen van het dossier. Een dergelijke afweging behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de gemachtigde en blijkt hier niet kennelijk onredelijk.

2.2.7. In een zevende onderdeel voert verzoeker aan dat hij Nederlands en Frans spreekt, een vaste woonst in Gent heeft gehad en steeds heeft gewerkt wanneer dit kon. Hij verwijt de bestreden beslissing zijn drugproblematiek aan te grijpen om hem als gevaar voor de openbare orde af te schilderen.

De bestreden beslissing erkent dat verzoeker over taalkennis beschikt en gedurende geruime tijd in Gent heeft gewoond. Zij stelt evenwel vast dat zijn jarenlange aanwezigheid in België vooral wordt gekenmerkt door een uiterst beladen strafblad, dat hij hardleers blijkt en de essentiële waarden en normen van de Belgische samenleving negeert, dat hij zich op 18 februari 2024 schuldig heeft gemaakt aan weerspanning jegens politieambtenaren, en dat zijn integratie niet van die aard is dat zij opweegt tegen het ernstig en actueel gevaar dat hij door zijn persoonlijk gedrag voor de openbare orde vormt.

Verzoeker weerlegt deze vaststellingen niet. Dat de bestreden beslissing zijn middelengebruik mee betreft in haar beoordeling, vormt geen vooringenomenheid, maar een logische erkenning van het gegeven dat dit middelengebruik — zoals de bestreden beslissing zelf vaststelt — de rode draad vormt in zijn crimineel

parcours. Dat verslaving als een ziekte kan worden begrepen, ontslaat verzoeker niet van zijn strafrechtelijke verantwoordelijkheid en ontnemt de gemachtigde niet de bevoegdheid de strafbare feiten die in dat kader zijn gepleegd, mee in de openbare-ordebeoordeling te betrekken.

2.2.8. Waar verzoeker zich verder beroept op het zorgvuldigheids- en het evenredigheidsbeginsel, steunt hij zich op dezelfde elementen als de eerder besproken onderdelen, zodat daar naar kan worden verwezen. De bestreden beslissing steunt op een uitvoerige feitenvinding die verzoeker niet wezenlijk weerlegt, en op een afweging waarvan niet kan worden gezegd dat zij kennelijk onredelijk is. Verzoeker maakt geen schending aannemelijk van deze beginselen van behoorlijk bestuur.

Waar verzoeker tenslotte nog aanvoert dat bestreden beslissing dat zij in de vermelding van de beroepsmogelijkheden een termijn van vijftien dagen aangeeft, terwijl de actueel geldende termijn volgens hem tien dagen zou bedragen, toont verzoeker niet aan welk belang hij heeft bij deze grief. Hij heeft zijn verzoekschrift ingediend binnen elke termijn die op de bestreden beslissing van toepassing zou kunnen zijn. Een eventuele onjuistheid in de vermelding van de beroepsmogelijkheden die de toegang tot de rechter niet heeft belemmerd, leidt op zich niet tot de nietigheid van de bestreden beslissing.

2.2.9. Het middel is niet gegrond.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend zesentwintig door:

|                  |                                                 |
|------------------|-------------------------------------------------|
| C. VERHAERT,     | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| A.-M. DE WEERDT, | griffier.                                       |

|              |                |
|--------------|----------------|
| De griffier, | De voorzitter, |
|--------------|----------------|

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT

